Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 2778 | Duminică 27 Septembrie 1953 | 4 PAGINI - 20 BANI

In interiorul ziarului:

I. Purcaru — Intâmplări pe bord (pag. 2-a).

Să folosim larg rezervele interne ale întreprinderilor! (pag. 2-a).

SCRISORI CĂTRE „SCÂNTEIA": Prof. Natalia Petrin — Lipsă de operativitate în editarea unor traduceri din literatura sovietică (pag. 2-a).

VIAȚA DE PARTID: Dezbaterea Hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al partidului în adunările de activ; Pregătirea propagandiștilor pentru noul an școlar (pag. 3-a).

I. Plișevschi. — Dece sunt ei nervoși? (pag. 3-a).

INTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare. Cine are dreptul de vot. (pag. 3-a).

A 8-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.: Să fie restabilit și întărît prestigiul O.N.U. (pag. 4-a).

Cuvântarea rostită de Kim Ir Sen la plecarea din Moscova (pag. 4-a).

Succesul deplin al marii greve din Italia (pag. 4-a).

NOTE: Ziarul reacționar „La libre Belgique" despre creșterea stării de spirit antiamericane în Japonia (pag. 4-a).

Să lărgim și să întărim legăturile presei cu massele

Partidul nostru se călăuzește, în întreaga sa activitate, după învățătura marxist-leninistă că izvorul forței și invincibilității partidului clasei muncitoare e legătura vie, strânsă, indestructibilă cu massele cele mai largi ale celor ce muncesc. In lupta pentru construirea socialismului, pentru asigurarea bunei stări a poporului și pentru apărarea păcii, partidul se bucură de sprijinul multilateral al oamenilor muncii, care consideră politica partidului drept politica lor proprie.

Unul din mijloacele cele mai puternice prin care partidul se leagă strâns zi de zi și ceas de ceas cu massele largi ale celor ce muncesc este presa. Pentru a îndeplini cu cinste aceste sarcini principale, ziarele de partid trebue să fie cu adevărat influente și populare, să se bizue pe un activ puternic de corespondenți voluntari.

In jurul organelor centrale și locale de presă din țara noastră se dezvoltă necontenit o vastă rețea de corespondenți voluntari, oameni înaintați care privesc problemele dela înălțimea intereselor generale de stat și care, cu spirit de inițiativă și abnegație, militează pentru aplicarea politicii partidului. Dezvoltarea rapidă a mișcării corespondenților voluntari este o expresie grăitoare a încrederii masselor în justețea politicii partidului, a caracterului profund democratic al regimului nostru, a unității dintre partid, guvern și popor. Corespondenții voluntari, exponenți ai masselor în mijlocul cărora trăesc și muncesc, fac cunoscute prin presă partidului și guvernului nevoile, preocupările, propunerile și sugestiile masselor. In scrisorile lor, corespondenții voluntari scot în evidență realizările obținute, demască pe dușmanii poporului muncitor și pe defuitorii avutului obștesc și mânuesc cu hotărîre arma criticii împotriva lipsurilor și greșelilor din diferite domenii ale construcției socialiste. Corespondenții voluntari popularizează experiența înaintată și fac propuneri pentru folosirea rezervelor interne ale întreprinderilor, în scopul sporirii producției bunurilor de larg consum. Luptând pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, corespondenții voluntari au semnalat abuzuri săvârșite în dauna țăranilor muncitori, au criticat acele organe de partid și de stat care se dezinteresează de problemele masselor muncitoare dela sate și nu le dau ajutorul multilateral necesar pentru sporirea producției agricole și a veniturilor lor.

Tov. Ion Amatioaie, corespondent voluntar, ne-a semnalat într'o scrisoare că între satul Ciuturești, regiunea Bacău, și comuna de reședință nu se poate amenaja un drum din cauză că organele silvice tărăgănează defrișarea terenului. In urma publicării acestei scrisori, Ocolul Silvic Traian a trimis la fața locului un inginer care a luat măsuri pentru defrișarea terenului. Un corespondent voluntar ne-a scris că la gospodăria anexă a întreprinderii Vitrometan-Mediaș, culturile și animalele nu sunt bine îngrijite. Din cauza aceasta, se procurau cantități reduse de zarzavaturi și carne oamenilor muncii care iau masa la cantina întreprinderii. In urma publicării acestei scrisori, s'au îmbunătățit lucrările de întreținere a culturilor de legume și zarzavaturi și s'au luat măsuri ca să se urmărească felul cum funcționează cantina întreprinderii.

Folosind bogata experiență a presei sovietice, presa noastră este preocupată permanent de antrenarea cât mai multor oameni ai muncii în activitatea de corespondenți voluntari și desfășoară o intensă muncă de educare și îndrumare a lor. Congresul corespondenților muncitori și țărani, ținut în anul 1951 din inițiativa Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a subliniat sarcinile de cinste care stau în fața corespondenților voluntari precum și a redacțiilor ziarelor. Conducerea directă ideologică a corespondenților voluntari revine redacțiilor ziarelor de partid. Deaceea ele trebue să se ocupe, în primul rând, de întărirea mișcării corespondenților din fiecare regiune, raion, comună și sat din țara noastră. Ele trebue să se orienteze spre fruntașii în muncă și stahanoviști, spre oamenii care dovedesc spirit de inițiativă, interes și avânt în realizarea sarcinilor de producție, spre inginerii și tehnicienii care-și pun energia lor creatoare în slujba patriei. O sarcină deosebit de însemnată, legată de întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, este lărgirea rețelei de corespondenți la sate cu țărani muncitori fruntași în muncile agricole și în îndeplinirea obligațiilor față de stat, cu fruntași în muncă din gospodăriile agricole colective, gospodării de stat și S.M.T. Să atragem în activitatea de corespondenți voluntari pe învățători, agronomi, pe intelectualii care muncesc cu tragere de inimă pentru răspândirea culturii în massă. De o mare grijă și atenție trebue să se bucure oamenii muncii care dau dovadă în activitatea și scrisorile lor de un spirit critic sănătos și constructiv. Trebue spus că multe ziare nu dau atenția cuvenită întăririi rețelei de corespondenți voluntari în întreprinderile industriei ușoare și alimentare, în sate, în cooperative, precum și în gospodării colective și întovărășiri, nu antrenează în suficientă măsură țărănci muncitoare, gospodine, etc. Redacțiile ziarelor trebue să îndrume în mod operativ și viu pe corespondenți spre sarcinile cele mai arzătoare puse de partid. Corespondenții voluntari pot aduce prin scrisul lor o importantă contribuție la sporirea bunurilor de larg consum, la ridicarea productivității gospodăriilor țăranilor muncitori, la întărirea economică și organizatorică a gospodăriilor colective, la dezvoltarea întovărășirilor, la îmbunătățirea muncii sfaturilor populare, la valorificarea resurselor locale, la combaterea ilegalităților și abuzurilor, etc. Ziarele trebue să se preocupe îndeaproape de ridicarea nivelului politic și ideologic al corespondenților voluntari, organizând sistematic consfătuiri, seminarii și lecții temeinic pregătite.

Pentru ca ziarele să aibă un conținut multilateral și cuprinzător, să oglindească în coloanele lor problemele și nevoile masselor și să fie în stare totodată să exercite o influență puternică asupra întregii vieți obștești, ele trebue să publice cu regularitate scrisori venite dela oamenii muncii, sub diferite forme, la rubrica: „Scrisori către redacție", „Pe teme actuale", scrisori în legătură cu realizări în diferite domenii, etc. Raidurile, la efectuarea cărora participă activ corespondenții voluntari, contribue la ridicarea combativității și rolului organizator al ziarului.

Ziarul „Flamura Prahovei", din Ploești, dând atenție lărgirii rețelei sale de corespondenți voluntari, a legăturilor sale cu massele, a organizat o serie de consfătuiri și deplasări ale redactorilor pe teren pentru a antrena în muncă noi corespondenți voluntari. Astfel, ziarul a ajuns ca în primul semestru al acestui an să-și dubleze aproape numărul corespondenților față de semestrul II al anului trecut.

Redacțiile ziarelor centrale și locale au ținut în ultimele luni un număr mai mare de consfătuiri. Așa, de pildă, ziarele „Crișana" și „Fáklya" din Oradea au ținut în ultima vreme constătuiri cu corespondenții voluntari în fiecare raion și aproape în toate întreprinderile din oraș.

Datoria sfântă a ziarelor este să lupte și să urmărească cu perseverență și combativitate ca toate sesizările corespondenților voluntari să aibă urmări practice. Ele trebue să dea o deosebită atenție scrisorilor mai importante și să le aducă la cunoștința organelor de partid și de stat. Rezultatele practice ale sesizărilor corespondenților voluntari trebuesc publicate sistematic în ziar. Numai în felul acesta se întărește încrederea în ziar a cititorilor și cresc numărul și importanța scrisorilor primite. Nicio sesizare trimisă ziarului nu trebue să se piardă, nu trebue să rămână fără rezultat și răspuns. Pentru educarea corespondenților voluntari trebue să fie folosite larg scrisorile de răspuns, spre a li se trimite îndrumări.

Unele ziare nu dau atenția cuvenită muncii cu corespondenții voluntari. In redacțiile acestor ziare se tărăgănează luni de zile rezolvarea scrisorilor și nu se publică decât în foarte mică măsură scrisorile critice, deosebit de prețioase.

Ziarul „Dobrogea Nouă", din Constanța, neglijează urmărirea sesizărilor trimise spre rezolvare organelor de partid și de stat — dând astfel dovadă de birocratism în munca cu scrisorile. „Vörös Lobogó", din Arad, întârzie în mod inadmisibil publicarea scrisorilor primite sau, dacă este cazul, trimiterea lor pentru rezolvare la organele de partid sau de stat.

Această atitudine înapoiată față de scrisorile oamenilor muncii trebue să fie lichidată cu toată energia.

Ziarele trebue să critice ascuțit acele organe de partid, de stat și economice care nu dau atenția cuvenită semnalelor corespondenților voluntari ce le sunt trimise spre rezolvare, răspund formal sau nu răspund deloc, călcând astfel sarcinile trasate prin Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea ziarului „Scânteia".

Hotărîrea Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 August cu privire la îmbunătățirea muncii de partid și întărirea legăturii cu massele critică cu asprime Comitetele regionale P.M.R. Iași, Ploești și altele care n'au răspuns în cursul acestui an la mii de scrisori ale oamenilor muncii. Comitetele regionale și raionale de partid nu trebue să uite că fără o rezolvare conștiincioasă și plină de spirit de răspundere a sesizărilor primite prin mijlocirea ziarelor, nici ele, nici organele de presă pe care le conduc nu-și vor putea întări legăturile cu massele.

Apărarea corespondenților împotriva persecuțiilor din partea unor elemente dușmănoase sau birocratice este o sarcină de frunte a presei de partid. Ziarul trebue să ia atitudine față de gâtuitorii criticii, să ceară și să obțină sancționarea vinovaților.

Comitetele regionale și raionale de partid au sarcina să analizeze periodic felul cum lucrează redacțiile pentru lărgirea și întărirea rețelei de corespondenți voluntari.

Să educăm cu grijă și atenție corespondenții voluntari și să-i sprijinim pentru a-și putea aduce din plin contribuția lor entuziastă la înfăptuirea politicii partidului, la construirea socialismului în patria noastră.

Din munca și succesele țăranilor întovărășiți

Pregătiri pentru însămânțări la întovărășirea din Geamăna

In toamna anului trecut membrii întovărășirii agricole „Drumul Fericirii" din satul Geamăna, raionul Costești, îndrumați de tehnicienii agronomi ai sfatului popular raional, au însămânțat la timpul potrivit, în arătură făcută cu tractoarele dela S.M.T. Costești. Sămânța de grâu a fost schimbată la baza de recepție din Pitești, fiind apoi tratată la centrul de condiționare a semințelor din comună.

In primăvară, întovărășiții au făcut la timp și celelalte lucrări de îngrijire: grăpatul semănăturilor, plivitul oridecâteori apăreau buruienile etc. Intovărășirea agricolă din Geamăna a obținut de pe cele 28 hectare semănate cu grâu câte 2200 kg. în medie la ha.

Incurajați de rezultatele obținute în acest an, membrii întovărășirii s'au hotărît să muncească și mai bine pământul ca să obțină recolte mai bogate în anul viitor. In acest scop, ei au început pregătirile pentru însămânțări din vreme.

De câteva zile, comitetul executiv al sfatului popular din comuna Bradu, de care aparține satul Geamăna, a organizat în curtea țăranului muncitor întovărășit Florea Șt. Chivu, centrul nr. 1 pentru selecționarea și tratarea semințelor. Aci au fost aduse o vânturătoare, un trior și o mașină de tratat semințe.

Cooperativa a pus la îndemâna producătorilor agricoli prafuri pentru tratarea semințelor.

Și anul acesta, întovărășirea din Geamăna au încheiat contract de lucrări cu S.M.T. Costești. Tractoriștii au executat până acum ogor de toamnă pe 40 ha., precum și arătura pentru însămânțări de toamnă.

La îndemnul organizației de bază din comună, țăranii întovărășiți au fost primii care au venit la centrul de condiționare pentru a selecționa și trata semințele. In curtea lui Florea Chivu este mare frământare. Sârguința întovărășiților din Geamăna constitue o pildă pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună.

Uniți în întovărășiri agricole, țăranii muncitori întovărășiți se bucură din plin de ajutorul clasei muncitoare. Lucrându-și pământurile cu mașinile și tractoarele dela S.M.T., folosind metode agrotehnice înaintate, îngrășăminte chimice, ei obțin recolte sporite și își ridică tot mai mult nivelul de trai.

Dăm mai jos câteva aspecte din munca țăranilor muncitori întovărășiți în campania lucrărilor agricole de toamnă.

O întovărășire fruntașă la muncile agricole de toamnă

Membrii întovărășirii agricole „23 August" din comuna Carani, raionul Timișoara, au terminat până în ziua de 20 Septembrie recoltarea porumbului și a floarei soarelui. Țăranii întovărășiți din această comună au aplicat întocmai regulile agrotehnice, cu privire la recoltarea culturilor târzii, eliberând la timp terenurile necesare pentru însămânțările de toamnă și primăvară. Cu sprijinul tractoriștilor dela S.M.T. Orțișoara, întovărășiții au executat până acum arături adânci de toamnă pe o suprafață de peste 22 ha. și au început însămânțarea grâului și orzului de toamnă. (Agerpres)

Primii la însămânțări

CONSTANȚA (dela redacția ziarului „Dobrogea Nouă"). In întovărășirea agricolă din comuna Cumpăna, raionul Negru Vodă, se desfășoară intens campania agricolă de toamnă. Până în ziua de 25 Septembrie a.c., țăranii muncitori întovărășiți au reușit, cu ajutorul prețios dat de S.M.T.-Valul lui Traian, să termine arăturile de toamnă pe o suprafață de 290 hectare. Odată cu arăturile, ei au însămânțat o suprafață de 35 hectare cu rapiță de toamnă, în loc de 20 hectare, cât aveau planificat. Deasemeni, s'au însămânțat 18 hectare cu grâu de toamnă, selecționat și tratat așa cum cere agrominimul.

Fruntași în muncile de arat și însămânțat sunt țăranii muncitori Petre Șchiopu și Alexandru Trosie. Primul a reușit să însămânțeze 4 hectare cu grâu de toamnă, iar cel de al doilea 2 1/2 hectare, tot cu grâu de toamnă.

Suntem hotărîți să obținem recolte sporite

In toamna anului trecut, noi, 38 țărani muncitori din comuna Aprozi, raionul Oltenița, am urmat îndemnul partidului și am organizat o întovărășire agricolă pentru lucrarea laolaltă a pământului.

Inainte, când munceam de unul singur peticele noastre de pământ cu plugul tras de vite, nu reușeam să scoatem decât rareori ceva mai mult de 400—500 kg. de grâu la pogon. In întovărășire, lucrurile s'au schimbat. Noi am făcut arătură adâncă, am însămânțat la vreme sămânță curată și tratată, am îngrijit culturile așa cum ne-au sfătuit agronomii dela S.M.T. și dela raion. Datorită acestor lucrări, în vara aceasta noi am avut cel mai frumos grâu din împrejurimi, obținând câte 2750 kg. grâu la hectar. Eu am avut în întovărășire numai 0.50 ha. cu grâu. Dar după ce mi-am îndeplinit îndatoririle către stat, am plătit pentru muncile făcute de S.M.T. și am lăsat în magazia întovărășirii sămânță pentru recolta anului viitor, am dus acasă 1150 kg. grâu, de două ori mai mult decât scoteam pe vremuri de pe aceeași suprafață.

Cantități mari de grâu au dus acasă și ceilalți membri ai întovărășirii. Intovărășitul Hiescu M. Gheorghe, care a avut în întovărășire 2,50 ha. cultivate cu grâu, a dus acasă 4755 kg. grâu, iar întovărășitul Dumitru N. Moise, de pe un ha. a dus acasă 2.180 kg. grâu. Ceilalți țărani muncitori din comună au avut în anul acesta o producție mult mai mică decât noi, întovărășiții. Ei au scos între 700—1.200 kg. grâu la hectar. De pildă țăranul muncitor Aurică Stanciu, care n'a folosit mașini și tractoare și a semănat în mîriște, a scos de pe o jumătate de hectar 225 kg. grâu.

Acum văd bine și ceilalți țărani muncitori foloasele lucrării pământului cu mașini și tractoare, foloasele lucrării pământului după sfaturile agronomilor. Noi, întovărășiții, nu numai că avem pâine deajuns, dar putem să valorificăm mai multe produse prin cooperativă. Așa, de pildă, țăranul muncitor întovărășit Zlate Florea a valorificat 300 kg. grâu, iar Dumitru N. Moise 640 kg. grâu.

DUMITRU STANCIU
țăran muncitor, membru al întovărășirii agricole din comuna Aprozi, raionul Oltenița

Noua fabrică de pâine din Orașul Stalin

ORAȘUL STALIN (dela corespondentul nostru).— Pe un teren viran, pe care altădată se îngrămădeau gunoaiele și bălăriile, se ridică astăzi mândră construcția unei noi fabrici: fabrica de pâine din Orașul Stalin, intrată de curând în funcțiune.

Fiecare amănunt al acestei construcții vorbește despre grija puterii populare față de om, față de condițiile de muncă ale muncitorilor. Când vin la lucru, muncitorii și tehnicienii brutari străbat un hol spațios, pășind mai întâi într'o încăpere curată, cu scaune, cu dulapuri frumos lucrate. E vestiarul. După ce se desbracă aci de hainele cu care vin, toți muncitorii și tehnicienii trec în baie, unde se găsește tot timpul apă caldă. Din baie trec apoi în cel de al doilea vestiar unde își îmbracă hainele albe și curate de lucru. Apoi urcă cu toții treptele celui de al treilea etaj al fabricii. Aici îi întâmpină încăperile mari, luminoase, ale secțiilor cu mașini noi și moderne, cu instalații perfecționate de aerisire, etc.

Imensa sală a magaziei este plină ca deobicei cu saci de făină. Un elevator puternic transportă fără încetare zeci de mii de kilograme de făină zilnic. Timocul de făină (burlan vertical) — la care lucrează muncitorul Fazekaș Valeriu — înghite saci după saci. După ce este cernută, cu ajutorul sitelor, făina este dusă în rezervorul de 5000 kg. al timocului. De aci, ea este transportată printr'un jghiab în secția de frământare.

„Câtă deosebire între condițiile de muncă de aci și cele din vechile fabrici, de pe vremea capitaliștilor — spune tov. Fazekaș. Aci totul este mecanizat: transportul sacilor plini, cernutul făinii, până și transportul sacilor goi. In acelaș timp se fac însemnate economii".

Incă din primele zile de lucru, muncitorul Fazekaș s'a străduit să-și depășească sarcinile de lucru. Astăzi el își realizează sarcinile de plan în proporție de peste 110 la sută.

Sala de frământat strălucește de curățenie. Din timoace făina cade în cazanele pentru frământat. Apoi apa caldă este adusă în cazan prin conducte speciale. Un termometru arată în orice moment temperatura apei. Tovarășa Gusbeth Margareta urmărește cu atenție munca oamenilor din echipă. Ea este prima femeie maistru-brutar din Orașul Stalin.

Malaxoarele construite la „Tehnofrig" din Cluj lucrează din plin. Un malaxor frământă într'o jumătate de oră o cantitate de 1000 kg. cocă. In afară de aceasta, aci mai există dospitoare speciale, unde coca se dospește într'un timp foarte scurt.

In sala cuptoarelor funcționează cântarele automate care cântăresc coca ce este apoi divizată în bucăți de câte 1.500 kg. (La brutăriile vechi cântăritul se făcea cu cântare de mână). Coca este apoi adusă cu cărucioare speciale până la gura cuptorului.

Aci, în sala cuptoarelor, nu e deloc mai cald ca în sala de frământare, și aceasta datorită instalațiilor speciale de condiționare a aerului.

In secții a început întrecerea socialistă încă din primele zile ale intrării fabricii în funcțiune. Fiecare cocător sau frământător caută să obțină succese cât mai importante în această întrecere. Printre cocătorii fruntași se numără și tovarășul Bakoș Alexandru. El a produs în 8 ore aproape 3.200 kg. pâine.

In întrecerea dintre brigăzi, cele mai bune rezultate au fost obținute de brigada a 3-a condusă de tov. Ciotă Arpad, care a dat în 8 ore peste 14.000 kg. pâine.

Muncitorii și tehnicienii fabricii de pâine sunt hotărîți să descopere și să pună în valoare noi și noi rezerve interne ale întreprinderii în vederea unei mai depline folosiri a capacității utilajului modern cu care este înzestrată fabrica, pentru a pune la îndemâna oamenilor muncii din localitate cantități din ce în ce mai mari de pâine de bună calitate.

Din țările de democrație populară

★

UN NOU CENTRU AL INDUSTRIEI UȘOARE IN R. P. CHINEZĂ

Orașul Handan este situat în centrul unela din cele mai mari regiuni producătoare de bumbac din Republica Populară Chineză. Cu toate acestea, până în ultimii ani Handan era un orășel neînsemnat, cu mici ateliere și depozite pentru păstrarea bumbacului, care de aici era expediat către fabricile de textile din Hankou, Tientsin, Șanhai. Populația sa nu atingea nici 30.000 oameni.

In anii puterii populare, împreună cu întreaga țară crește și Handanul. De pe acum, în acest oraș funcționează 13 fabrici și uzine. Populația a sporit, atingând cca. 100.000 oameni, din care cea mai mare parte lucrează în industrie. In scurt timp se va construi la Handan cea de a doua fabrică textilă — una din cele mai mari din R.P. Chineză — precum și o termocentrală.

O mare atenție se acordă lărgirii și înfrumusețării orașului. Se clădesc mereu noi locuințe, se pavează zeci de noi străzi. De curând s'a amenajat un frumos parc, s'a construit o casă de cultură și un cinematograf. Au fost create 10 noi școli elementare și 3 școli medii.

Orașul Handan devine unul din centrele industriei ușoare din Republica Populară Chineză.

NOI LOCUINȚE PENTRU OAMENII MUNCII IN CEHOSLOVACIA

In vederea îmbunătățirii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii, guvernul Republicii Cehoslovace acordă o grijă deosebită construcției de noi locuințe. Numărul acestora crește dela un an la altul.

Anul trecut, în Cehoslovacia au fost construite 24.000 de noi apartamente, iar anul acesta vor fi construite 31.000 de apartamente pentru oamenii muncii. In prezent, este pe punctul de a fi terminată construcția a două orășele miniere în regiunea Ostrava. In zecile de blocuri de locuințe cu câte 3 și 4 etaje ale orășelului „Februarie Victorios", construit lângă Kladno, locuiesc în prezent peste 7.000 oameni ai muncii. In afară de aceasta, a fost începută construirea altor 14 blocuri cu câte 4 etaje. Pentru minerii din Sokolov se construiesc trei mari așezări. In regiunea Kosice au fost date în folosință minerilor 1.500 de noi apartamente și se construiesc în prezent altele.

Ritmul accelerat în care se construiesc casele de locuit și construcțiile industriale se datorește și folosirii cu succes a metodelor înaintate de muncă. Astfel, în orașul minier Most, lucrările de construcție au fost accelerate datorită folosirii blocurilor prefabricate de câte 1,5 tone, care sunt pe jumătate tencuite.

DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI IN R. P. POLONĂ

In anii puterii populare în Polonia s'au deschis 66 de noi institute de învățământ superior, adică de trei ori mai multe decât înainte de război. Numai în voievodatul Stalinogrud, în anii puterii populare s'au deschis 9 institute de învățământ superior. In orașul Lodz — unul dintre cele mai mari centre industriale ale țării — unde înainte de război nu existau institute de învățământ superior, în prezent funcționează 10 asemenea institute.

In regiunile din Vestul țării s'au deschis 23 de noi institute de învățământ superior în care învață de zece ori mai mulți studenți decât în perioada dinainte de război.

In aceste institute învață astăzi de 17—18 ori mai mulți copii de muncitori și țărani muncitori decât în timpul regimului capitalist.

In ultimii nouă ani s'au calificat în școlile profesionale peste 800.000 tineri și tinere.

Deschiderea stagiunii Filarmonicii de Stat din Capitală

Sâmbătă seară în sala Ateneului R.P.R. a avut loc deschiderea stagiunii Filarmonicii de Stat din Capitală. In primul concert simfonic, orchestra și corul Filarmonicii, sub conducerea dirijorului C. Silvestri, maestru emerit al artei din R.P.R., au executat Cantata pentru solo de bariton, cor și orchestră „Pe plaiurile moldovene" de Viorel Doboș și Simfonia IV-a de Cealcovschi.

Lucrarea originală „Pe plaiurile moldovene" prezintă în imagini muzicale câteva aspecte din viața nouă care înflorește în această regiune a patriei noastre. Compozitorul cântă în opera sa vocal-simfonică munca țăranilor colectiviști, pitorescul plutașilor de pe Bistrița, frumusețile plaiurilor moldovenești. Publicul auditor a aplaudat cu căldură această nouă creație muzicală românească. (Agerpres)

Culesul bumbacului cu combine sovietice

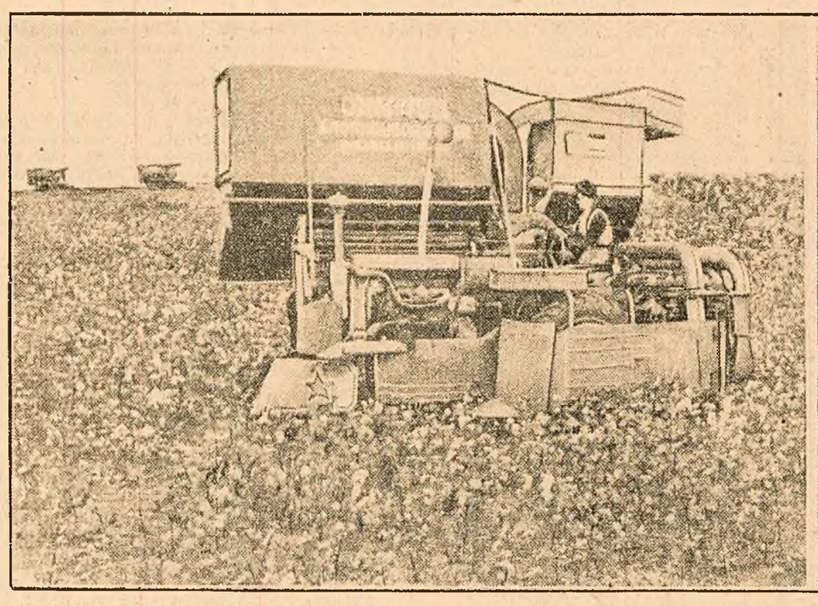

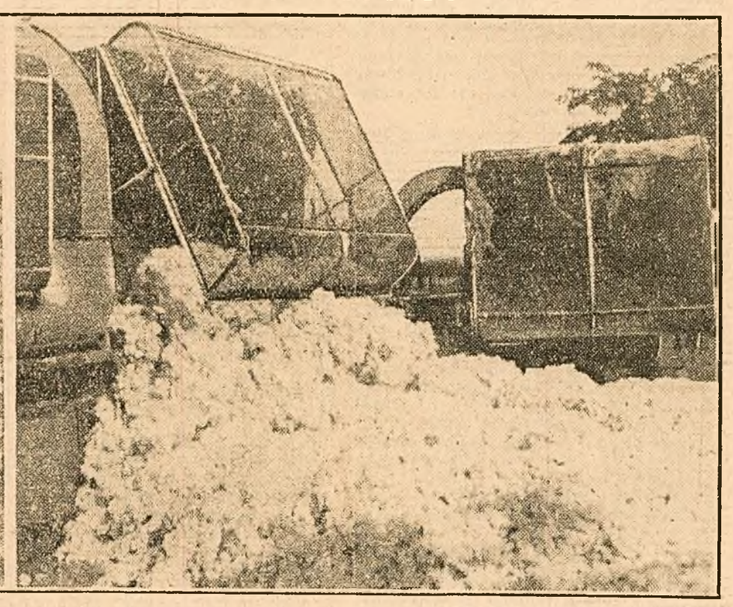

Datorită timpului prielnic, bumbacul și-a deschis capsulele, revărsând pe tarlalele gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor agricole colective, pe ogoarele țăranilor muncitori o mare de puf alb. Recoltarea la timp a bumbacului constitue acum o sarcină de cea mai mare însemnătate pentru oamenii muncii din agricultură. Numai recoltarea la timp asigură strângerea întregii cantități de bumbac și o calitate mai bună a fibrelor. Gospodăriile agricole de stat care dispun de mașini sovietice speciale pentru recoltarea bumbacului trebue să le folosească din plin. Culegătorii din gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective, toți producătorii agricoli cultivatori de bumbac au datoria patriotică de a-și spori eforturile spre a strânge întreaga cantitate de bumbac, asigurând astfel materia primă necesară industriei noastre și contribuind la îndeplinirea sarcinii de sporire a producției de bunuri de larg consum, trasată de plenara lărgită a C.C. al partidului din 19—20 August a.c.

In clișee: Pe lanurile de bumbac ale gospodăriei agricole de stat „Olga Bancic" din comuna Piatra, regiunea București, combinele sovietice strâng de zor recolta bogată de bumbac.

Pentru îndeplinirea cincinalului, pentru ridicarea nivelului de trai

Să folosim larg rezervele interne ale întreprinderilor!

In întreaga țară găsește un larg răsunet acțiunea pornită, în cadrul întrecerii socialiste, de către colectivul fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu Dej" din București, privind sporirea producției și productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor și scăderea prețului de cost, pe baza descoperirii și folosirii rezervelor interne.

De curând, a avut loc la Bacău o consfătuire pe această temă organizată de ziarul nostru în colaborare cu ziarul „Steagul Roșu" și cu Comitetul regional de partid Bacău. Muncitorii, tehnicienii, inginerii și activiștii de partid, corespondenții voluntari ai presei din fabrica textilă „Proletarul", Uzina de utilaj petrolifer, fabrica de pielărie și încălțăminte „Partizanul", fabrica de confecții „Bacăul", întreprinderea metalurgică „Muncitorul Liber", etc., care au luat cuvântul la consfătuire, au expriniat hotărîrea colectivelor întreprinderilor din orașul Bacău de a trăduce în viață programul de măsuri economice adoptat de partid și guvern, în vederea îmbunătățirii într'un timp apropiat a condițiilor de trai ale oamenilor muncii. Ei au arătat că în toate fabricile și uzinele orașului există mari posibilități de a da mai multe produse pe baza folosirii rezervelor interne. Publicăm aci extrase din discuțiile ce au avut loc în cadrul consfătuirii.

MAȘINILE NOASTRE POT PRODUCE MAI MULT

Eu lucrez în sectorul filatură al fabricii „Proletarul" — a spus stahanovistul **Fodor S. Gheorghe.**

Ce spor de producție se poate obține prin folosirea deplină a utilajului ne-o arată experiența brigăzilor fruntașe din sectorul nostru. De pildă, brigada condusă de maistrul Prisăcaru Petre a reușit în luna August să dea peste plan 654 kg. fire, din care se pot țese 1200 m și confecționa apoi 400 costume de haine. Această brigadă a îmbunătățit în același timp calitatea produselor cu 3,1 la sută. „Brigada maistrului Prisăcaru a obținut aceste succese pentrucă maistrul se îngrijește ca mașinile din brigada lui să meargă încontinuu; el are întotdeauna în dulapul său piese de schimb necesare micilor reparații. In felul acesta, membrii brigăzii au redus timpii neproductivi cu peste 3 la sută, față de normativul stabilit. In brigada maistrului Prisăcaru consfătuirile de producție se țin cu regularitate, problemele sunt dezbătute în spirit critic și autocritic, iar propunerile făcute de muncitori sunt luate în seamă și puse în aplicare.

Nu același lucru se întâmplă însă în brigada condusă de maistrul Patrichi Mihai. Din cauză că acesta nu acordă întreaga atenție micilor reparații ale utilajului, bunei organizări a locului de muncă, timpii morți sunt de două ori mai mari decât cei ai brigăzii meșterului Prisăcaru. In timpul pierdut numai în luna August din cauza opririi mașinilor, brigada tov. Patrichi ar fi putut să dea în plus fire din care să se țesă stofă pentru 90 costume de haine.

Imense rezerve interne există în întreg sectorul de filatură al fabricii noastre. Dacă vom acorda atenția cuvenită reparării utilajului și calității lucrărilor de reparații, curățeniei la locul de muncă, ungerii mașinilor, folosirii din plin a celor 480 de minute de lucru, vom putea da lunar milioane și milioane metri fire peste plan, pentru sporirea producției textile, pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

PE DRUMUL MECANIZARII MUNCII ȘI AL EXTINDERII METODELOR INAINTATE

Intreprinderea noastră — a arătat tov. **H. Feler,** secretarul organizației de bază dela uzina de utilaj petrolifer — este o fabrică nouă, creație a regimului democrat-popular. Cu sprijinul puternic al Uniunii Sovietice întreprinderea se dezvoltă necontenit. Numai în acest an ne-au sosit din U.R.S.S. mai multe strunguri și o raboteză de mare capacitate.

O preocupare principală a organizației noastre de bază este să desfășoare o asemenea muncă politică în rândurile muncitorilor și tehnicienilor, încât fiecare să se străduiască să folosească mai din plin mașinile, utilajul de înaltă tehnicitate cu care este înzestrată fabrica.

Această muncă n'a rămas fără rezultate. Azi, în întreprinderea noastră 17 strungari aplică metoda stahanoviștilor sovietici Bâcov-Bortchevici, de tăiere rapidă a metalelor, 7 strungari aplică metoda Colesov, de tăiere intensivă a metalelor. Prin aplicarea acestei metode, strungarul comunist Mierlușcă Constantin strunjește singur într'o zi o cantitate de piese egală cu cea produsă de alți trei strungari care lucrează după vechile metode. Tov. Mierlușcă și ceilalți strungari care aplică metode rapide de lucru și-au mărit simțitor câștigurile, în timp ce strungarii care continuă să lucreze după metodele învechite câștigă mult mai puțin.

Mulți muncitori din întreprinderea noastră manifestă dorința vie de a aplica metodele înaintate de lucru, văzând în ele o pârghie puternică în acțiunea de creștere a productivității muncii, de folosire deplină a utilajului și de îmbunătățire a nivelului lor de trai. Așa cum ne-am dat seama din propria noastră experiență, aplicarea metodelor înaintate constituie o pârghie în sporirea producției și productivității muncii, o importantă rezervă internă a fiecărei întreprinderi. Dacă în fabrica noastră nu numai 24 de strungari, ci cel puțin 60 de strungari ar lucra după metode rapide de tăiere a metalelor noi am putea prelucra în plus, în fiecare lună — în secția strungărie — cel puțin 30 de capete de motoare compresor. Noi ne propunem să desfășurăm o și mai intensă muncă politică de massă, așa încât metodele înaintate de lucru să devină metode permanente de muncă ale unui număr tot mai mare de muncitori din întreprinderea noastră.

La propunerea biroului organizației de bază, s'a trecut în secția noastră de strungărie la mecanizarea muncilor grele. Din resurse locale, fără niciun fel de investiții, s'au construit 4 macarale, cu o capacitate de 1.000—2.000 kg. Înainte vreme, pentru ridicarea unei piese la strung erau folosiți 5 muncitori. Operația de ridicare a unei astfel de piese dura mai bine de o oră, iar uneori se mai întâmplau și accidente. Mecanizarea ridicării pieselor constituie o principală pârghie pentru folosirea rezervelor interne, pentru sporirea productivității muncii. Azi, o asemenea piesă este ridicată cu ajutorul macaralei de către un singur muncitor în numai 10 minute.

Realizările de până acum ale colectivului nostru dovedesc ce imense posibilități de sporire a producției și productivității muncii există în uzina noastră pe baza descoperirii și folosirii rezervelor interne. Biroul organizației de bază își propune să antreneze pe muncitorii și tehnicienii fabricii noastre în acțiunea de descoperire și folosire a rezervelor interne în scopul sporirii producției de utilaj petrolifer. In felul acesta se vor crea condițiile ca muncitorii petroliști să obțină la sfârșitul cincinalului 11 milioane tone de țiței.

CALIFICAREA, MIJLOC DE SPORIRE A PRODUCȚIEI

Lucrez în fabrică de un an și jumătate, de când am absolvit școala profesională — a spus stahanovista **Vera Olteanu** dela fabrica de confecții „Bacăul". La început mi-a venit foarte greu. Pe zi ce trecea însă am învățat dela muncitorii mai vechi, dela tov. Margareta Avăcăriței, în primul rând, cum să folosesc mai bine mașina, precum și cele 8 ore de muncă. In timpul liber căutam să citesc cât mai multe cărți pentru a-mi îmbogăți cunoștințele, pentru a-mi ridica nivelul tehnic profesional. Muncind în acest fel, am trăit, cu câteva luni în urmă, unul din cele mai fericite momente din viața mea: am fost confirmată stahanovistă și mi-a fost încredințată conducerea brigăzii în care lucram.

Când am intrat în brigadă numai 4—5 muncitori din cei 23 de membri care o compuneau erau calificați. Pe atunci brigada rămânea adesea în urmă cu planul, iar produsele erau în cea mai mare parte de proastă calitate. Ajutată de biroul organizației de bază de membrii de partid din sector, mi-am dat seama că una din principalele căi pentru ca brigada să-și înlăture deficiențele este aceea a ridicării calificării profesionale a membrilor brigăzii. Am început deci să aplicăm în brigadă metoda stahanovistei sovietice Collear, de calificare la locul de muncă. Acum 20 de membri ai brigăzii sunt calificați, iar brigada noastră este fruntașă, depășindu-și sistematic planul de producție și dând numai produse de bună calitate. In ultimele luni noi n'am avut niciо comandă respinsă.

Aplicarea în viață a măsurilor adoptate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 August care din partea fiecărui om al muncii să lucreze mai bine, să folosească din plin tehnica în vederea sporirii producției. Ne-am luat angajamentul ca până la 7 Noembrie toți cei care lucrează în brigada noastră să devină muncitori calificați. Vom continua să ne îmbogățim în permanență cunoștințele tehnice și culturale pentru a putea folosi din plin tehnica cu care este înzestrată fabrica noastră, pentru a da o contribuție tot mai mare în lupta pentru sporirea producției textile.

REDUCEREA REBUTURILOR — O REZERVA DE SEAMA

La fabrica metalurgică „Muncitorul Liber" — a spus tehnicianul **Anghel Andrei,** controlor de calitate — se acordă acum mai multă atenție luptei pentru reducerea procentului de rebuturi. In scopul prevenirii rebuturilor și al îmbunătățirii permanente a calității pieselor de schimb pentru mașinile agricole, organizația noastră de bază desfășoară o vastă muncă politică în rândurile muncitorilor și tehnicienilor. Conducerea întreprinderii a trecut la reorganizarea serviciului de control tehnic. Inainte vreme, controlul se făcea la întâmplare și numai la sfârșitul tuturor operațiunilor unei piese.

Acum, controlul se face pe fază de producție, iar controlorii dau ajutor calificat muncitorilor. Datorită acestui lucru procentul de rebuturi a scăzut simțitor. Numai în secția presare la cald, de exemplu, unde înainte vreme procentul de rebuturi era aproape de două ori mai mare față de indicele admis, în ultimele două luni el a fost redus la 0,85%, sub indicele stabilit. Acest lucru a permis colectivului secției să dea în plus, lunar, bridele necesare pentru încă 30 de semănători. Pe întreaga fabrică procentul de rebuturi a fost redus la jumătate în aceste luni față de restul anului, ceeace permite colectivului nostru să producă lunar 3000 kg. piese finite pentru mașinile agricole. Trebue spus că fiecare din aceste piese nu are o greutate mai mare de 2 kg.

Desigur că în direcția scăderii procentului de rebuturi mai sunt încă multe lucruri de făcut în uzina noastră. Dacă în schimbul I, controlul tehnic s'a întărit și procentul de rebuturi este scăzut, în schimburile II și III controlul se mai face în mod superficial, iar procentul de rebuturi este încă ridicat. Serviciul de control tehnic este lipsit și acum de unele instrumente de măsurat — instrumente care s'ar putea fabrica cu mijloace proprii chiar în atelierul întreprinderii noastre. Reducerea sistematică a procentului de rebuturi constitue pentru colectivul fabricii noastre una din principalele rezerve interne de sporire a producției. Ne vom strădui să obținem produse de bună calitate.

ECONOMIILE — MIJLOC DE SPORIRE A BUNURILOR DE LARG CONSUM

Acțiunea inițiată de colectivul fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București privind sporirea producției prin descoperirea și folosirea rezervelor interne este îmbrățișată și de colectivul fabricii noastre — a spus tov. Ing. **Al. Căzăceanu** dela fabrica de pielărie și încălțăminte „Partizanul".

In întreprinderea noastră mulți muncitori și tehnicieni acordă acum mai multă atenție folosirii cu chibzuială a materiei prime. In fabrică se aplică de câteva luni inițiativa stahanovistului Nicolae Militaru. Din economiile de piele realizate de muncitorii și tehnicienii secției croit, prin aplicarea acestei inițiative, s'a economisit în lunile lunie, iulie și August, materie primă din care noi am confecționat 7692 perechi fețe de bocanci.

Indrumat de organizația de bază, cercul A.S.I.T. din întreprindere a acordat în ultima vreme o atenție mai mare luptei pentru economii, sprijinind îndeosebi extinderea inovațiilor și raționalizărilor în întreprindere. Prin schimbarea procedeului de înmuiere și lipire a bombeurilor s'a redus consumul de acetonă, ceeace permite colectivului nostru să realizeze zilnic — fără a dăuna calității produselor — economii de peste 1000 lei.

Economii însemnate a realizat colectivul întreprinderii „Partizanul" și prin folosirea deșeurilor mărunte de talpă provenite dela șanță, care nu mai pot fi folosite în procesul de fabricație. Un colectiv de muncitori și tehnicieni din fabrică a descoperit că se poate extrage din aceste bucăți de talpă tanin necesar tăbăcirii. Dela 15 August la 15 Septembrie noi am extras din aceste bucăți de talpă peste 1000 kg. tanin cu ajutorul cărula tăbăcim piele pentru 6000 perechi bocanci.

O rezervă importantă în lupta pentru economii o constitue în întreprinderea noastră și valorificarea deșeurilor. Din deșeurile rămase dela fasonarea pielei, colectivul fabricii a confecționat, în ultimele trei luni, 1000 perechi sandale pentru copii, mii de perechi de pantofi, portbricege, port-ochelari și altele.

Realizările obținute până acum constitue o mărturie concretă a faptului că în fabrica noastră există rezerve interne nefolosite în domeniul realizării de economii. După un calcul sumar, cu materialele auxiliare care se irosesc lunar, ca: soluție de lipit, cule, ață, am putea lucra în plus cca. 2000 perechi încălțăminte Deasemeni, există mari posibilități de folosire a deșeurilor, din care s'ar putea fabrica lunar câte 500 perechi sandale și numeroase articole de marochinărie.

Metoda de bază pentru descoperirea și punerea în valoare a rezervelor interne în domeniul realizării de economii este întrecerea socialistă. Dacă întrecerea socialistă ar fi temeinic organizată, dacă evidența rezultatelor obținute s'ar ține la zi, dacă publicitatea în jurul întrecerii ar fi mai vie, muncitorii și tehnicienii ar fi și mai puternic stimulați în lupta lor pentru realizarea de economii. Organizarea și dezvoltarea continuă a întrecerii socialiste vor sta de acum înainte în centrul preocupărilor noastre.

SCRISORI CĂTRE „SCÂNTEIA"

Lipsă de operativitate în editarea unor traduceri din literatura sovietică

Editurile din țara noastră, și îndeosebi „Cartea Rusă", au publicat un mare număr de traduceri din literatura beletristică rusă și sovietică, într'un tiraj ce se ridică la milioane de exemplare. Această literatură înseamnă pentru mine foarte mult. Nu numai în munca mea de profesoară, de propovăduitoare a culturii, dar și în viața de toate zilele literatura sovietică constitue un izvor de învățăminte; frumusețea măestria acestor opere literare îmi prilejuesc o mare bucurie sufletească.

Există însă o serie de lipsuri în activitatea editurilor noastre care publică traduceri din literatura sovietică. Aceste lipsuri mă nemulțumesc, atât pe mine cât și pe colegele mele profesoare, învățătoare, și deaceea m'am hotărît să vă scriu. Este vorba despre încetineala cu care editurile publică unele traduceri din literatura beletristică sovietică de astăzi.

Aceste întârzieri se petrec fie la edituri, pe la traducători, fie în tipografii sau în alte puncte ale aparatului editorial. Noi, cititorii, nu cunoaștem amănuntele procesului de apariție, dar socotim că edidurile sunt datoare să asigure apariția la timp a cărților pe care le așteptăm.

Când am aflat din presa noastră lista scriitorilor distinși cu Premiul Stalin în anul 1951 și mai ales după ce am citit traducerea unor fragmente din romanele premiate, am așteptat cu nerăbdare apariția acestor cărți în limba română. Dar editurile noastre — mă refer în primul rând la Editura „Cartea Rusă" și E.S.P.L.A. — n'au răspuns până acum acestei dorințe care este nu numai a mea ci și a atâtor mii și mii de iubitori de literatură.

Am răsfoit iarna trecută nr. 4 pe 1952 al revistei „Litterature Sovietique" și am citit fragmente din ultimul roman al lui Ilya Ehrenburg, intitulat „Al nouălea val". Dece editura „Cartea Rusă" n'a publicat încă traducerea acestui roman în care merele scriitor sovietic descrie cu atâte măestrie putreziciunea societății burgheze, creșterea forțelor păcii? Dece nu au apărut încă, după atâta vreme, traducerea unor opere ca romanul „Stepan Razin" de S. Zlobin, sau poemele lui N. Tihonov?

Urmăresc, pe cât îmi este posibil, viața literară din Uniunea Sovietică, discuțiile creatoare desfășurate într'un ascuțit spirit critic și autocritic și care împing înainte literatura sovietică. Sunt aproape doi ani de când în Uniunea Sovietică s'a publicat noua ediție a romanului „Tânăra Gardă", refăcut de A. Fadeev în urma criticilor care l s'au adus. Editura Tineretului însă nu a reușit în aproape doi ani de zile să asigure apariția traducerii acestei cărți. De mai multe ori mi s'a întâmplat să fiu întrebată de elevele mele care au citit cu pasiune prima ediție a romanului și care știu că el a fost îmbunătățit de autor — dece nu se publică și la noi traducerea noii ediții a romanului „Tânăra Gardă".

Există și o serie de opere din literatura clasică rusă care nu au mai fost reeditate de mulți ani. Printre acestea se numără, de pildă, capodopera lui N. V. Gogol. „Suflete moarte", romanul „Oblomov" de Goncearov, ș.a.

S'ar mai putea da și alte exemple de acest fel.

Cred că Editura „Cartea Rusă", precum și celelalte edituri care publică traduceri din literatură beletristică, ar trebui să țină o mai strânsă legătură cu cititorii, să țină seama de cerințele lor. Aș vrea să fie organizate mai des consfătuiri cu noi, cititorii, pentru a ni se cunoaște dorințele și sugestiile, pentru a ni se da prilejul să contribuim mai activ la îmbunătățirea muncii editoriale.

Dar fără a aștepta aceste consfătuiri, vreau să dau un ajutor editurilor noastre arătându-le că este necesar să grăbească apariția valoroaselor romane sovietice despre care am scris mai sus, că cititorii — printre care mă număr — cer acest lucru!

Prof. NATALIA PETRIN
Directoarea Centrului Școlar al școlilor medii de fete 2—10—13

O bibliotecă fruntașă

In cursul anului trecut, a luat ființă în orașul Alexandria o bibliotecă centrală raională. La început, biblioteca a fost înzestrată cu 3200 cărți și broșuri. Imediat după înființare, colectivul bibliotecii, îndrumat de secțiunea culturală a Sfatului popular raional Alexandria, a desfășurat o activitate susținută în domeniul răspândirii cărții, reușind să obțină realizări însemnate.

Astfel, a fost amenajată o sală de lectură, înzestrată cu tot mobilierul necesar. In cursul vacanței din acest an s'a amenajat și o sală de lectură pentru copii. Deasemeni s'a organizat și o bibliotecă de cartier. In ultimul timp, numărul cărților a crescut cu cca. 5000 volume.

Pentru mărirea numărului de cititori, colectivul bibliotecii a organizat numeroase recenzii și conferințe. Mulți dintre cititorii permanenți ai bibliotecii au început să popularizeze cărțile pe care le citesc. Astfel procedează, de pildă, tov. Marin Ciucluc, muncitor la topitoria Alexandria, și mulți alții. La sediul bibliotecii au fost citite peste 2000 de cărți, iar numărul celor împrumutate acasă a ajuns la peste 23.000.

Pentru frumoasele rezultate obținute în acțiunea de difuzare a cărții, biblioteca centrală raională din Alexandria a primit drapelul de bibliotecă fruntașă pe regiune.

In repaus, pe puntea navei

IN PREAJMA ZILEI FORȚELOR ARMATE

Intâmplări pe bord

— Pe cinstea mea, dumneata ești un om tare pretențios. M'ai încoltit din toate flancurile — și la babord și la tribord. Prea vrei să afli multe... Zău, ești un om foarte pretențios...

Micimanul Vasile Miu a tăcut, gânditor. A scos o țigară din buzunarul dela piept și a scăpărat un chibrit. Câteva clipe, în luminița bețișorului fosforescent, umbra spătosului marinar, culcată pe punte, s'a mișcat nehotărîtă în dreapta și'n stânga.

— Fie... O să-ți povestesc ceva... Dar o să-ți povestesc o singură întâmplare. O întâmplare petrecută de curând, la începutul acestui Septembrie. Dacă ți-o place, o să ne bucurăm amândoi. Și tot amândoi o să căutăm morala..

Marinarul pufăi de câteva ori din țigară, apoi își lăsă privirea să rătăcească pe cărările fără sfârșit ale mării. De aici, de pe duneta bricului „Mircea", puteam cerceta până în zarea nopții. Sus, printre vele, răsărise luna. In fâlfâit de aripi neștiute, briza încreți ușor crestele valurilor. La atingerea ei, valurile fosneau lin, ca un cântec al depărtării. Și în această noapte vrăjită, când vântul începutului de toamnă ne răcorea fețele, când valurile plescăiau leneș în bordajul vasului acostat pe chei, micimanul începu să povestească

— „Așa... Cum ți-am spus, întâmplările ce le voi auzi acum s'au petrecut la începutul acestui Septembrie. In timpul ecela, un vânt prielnic ne umfla velele. Pluteam departe, în larg, la zeci de mile de port. Afară de noi, vechii matrozi, echipajul navei mai număra o mulțime de băieșandri de 14-15 ani; „micii marinari" — eleviți școlii medii de marină din Galați — care făceau pentru prima oară practică pe un vapor. De cum se lumina răsăritul, matrozii ăștia de-o șchioapă erau în vârful catargelor și cercetau, plini de neliniște, sborul norilor și vântoasele. Crezi că le era frică de mare? Aș, de unde! Visau furtună — o furtună adevărată, nu ca acelea din cărți...

Intr'o dimineață dorința le-a fost împlinită. Vremea s'a schimbat dintr'odată. Nori grei, de plumb, au prins să se fugărească pe cer ca o herghelie de cai nărăvași. Zile și nopți în șir, furtuna a izbit fără întrerupere coastele vasului. Ca niște păsări de pradă, vântoasele s'au năpustit peste catarge. Se spărgeau, rostogolindu-se pe punte, valuri tulburi și reci. Izbit în față de vânt, sgâlțâit de valuri, vasul nostru avea un „tangaj" cumplit; își îngropa în apă când prora, când pupa. Noaptea, când înălțimile de smoală coborau până în vârful catargelor, nimeni nu putea să închidă ochii. La primul semnal, fiecare voia să lasă cel dintâi pe punte.

Și vasul nostru, cu velele strânse, rătăcea ca o nălucă pe coama valurilor. Vijelia ținea de 40 de ceasuri încheiate. Coborâ o nouă noapte — noaptea de catran a furtunii. Vântul, întețit, șuiera din toate părțile, marea urla mai abitir ca o mie de neveste gureșe. Închipuiește-ți vasul nostru săltând ca o biată coajă de nucă pe crestele spumegânde..."

Micimanul tăcu o clipă. In timpul povestirii, vechiul marinar se înflăcărase. Se ridicase în picioare și strânsese pumnii, amenințând parcă un vrăjmaș nevăzut. Puțin rușinat, se așeză larăși pe bancheta de lemn și continuă cu voce scăzută:

— „Ei bine, în noaptea aceea eram de cart. Vegheam aici, pe duneță, în cabina de comandă. Eram doi oameni: comandantul navei și cu mine. Iuțeala vântului atinsese 22 de metri pe secundă. Cu o cută adâncă săpată în mijlocul frunții, dar fără să-și trădeze cu nimic îngrijorarea, comandantul urmărea cu atenție, din clipă în clipă, acele aparatelor, și învârtea crelonul compasului pe harta ce și-o așternuse în față. Nu dormise de două nopți.. Avea cearcăne vinete în jurul ochilor. Dar era liniștit, și asta ne îmbărbăta pe toți.

Nici n'am simțit, în vacarmul turbat al furtunii, când s'a dat înlături ușa cabinei. A intrat un matroz, aducând cu el o pală de vânt rece ca ghiața.

— „Sunt cartnicul major Popescu Alexandru... Permiteți-mi să raportez... Parcă-l văd. Gâfâia: — O avarie pe teugă... Una din velele de furtună a fost sfâșiată de vânt. In timp ce era strânsă, ca să fie înlocuită s'a rupt o parâmă...

Fără să vreau, am tresărit. O avarie pe „Mircea", pe vasul care însemna pentru fiecare din noi un colțișor din pământul patriei.. pe nava-școală unde eram îmbarcați acum „micii marinari".. M'am întors spre comandant. Cuta din mijlocul frunții i se adâncise. In ochii lui, ca într'o oglindă, am văzut aceleași gânduri care mă munceau și pe mine. Parâma ruptă la vela de furtună făcea ca vela aceasta să nu poată fi trasă în jos și înlocuită. Trebuia să meargă cineva, ținând piept vântului, înfruntând valurile ce se rostogoleau pe punte, și să se străduiască s'o desfacă...

— Iat-l pe cartnicul major Cincă și desfaceți vela, a hotărît comandantul. Dumneata tovarășe cartnic major Popescu, răspunzi de mersul operației.

Flăcăul a dus mâna la beretă și s'a răsucit pe călcâie. Trăsnită de vânt, ușa cabinei s'a închis cu egomot în urmă-i. Mi-am aruncat pelerina pe umeri și l-am urmat afară, în noapte

Sus, pe punte, m'a învăluit o suflare de ghiață. Palide, potopite de neguri, becurile se clătinau ca bete în furesul furtunii. Pipăind ca un orb, am făcut câțiva pași. Un fulger scurt, verzui, a umplut de lumină depărtările. Ca un foc de artificii, altele s'au încins deîndată. Am deslușit atunci, la lumina scânteilor cerești, siluetele celor doi oameni care se îndreptau spre teugă (partea cea mai ridicată din prora navei). Doi oameni tineri și subțiri, umăr lângă umăr, înaintau înfruntând furtuna oarbă. Câteodată unul din ei se oprea, răzbunându-se cu un talaz mai puternic. Dar în secunda următoare, îl vedeai larăși pe amândoi: umăr lângă umăr, cu capul în piept, năpustindu-se prin șuvoaiele de apă ce se încolăceau în jurul lor ca niște șerpi.

Și iată! După câteva minute — care mi s'au părut o veșnicie — cartnicul major Popescu s'a întors câțiva pași, făcând semne grăbite. Am înțeles îndată ce voia: încă un om! Tocmai mă pregăteam să mă întorc, ca să chem un matroz, când cineva a țâșnit ca o nălucă pe lângă mine, alergând spre teugă. Era un „mic marinar" Nici nu simțisem că vreo cinci din viteji aceștia, care doriseră atât de mult o furtună adevărată, se strânseseră lângă mine și urmăreau bătălia.

Pe cinstea mea, a fost o noapte grozavă!... Dar băieții noștri au învins!"

*

...Ce frumoasă o dimineața aceasta! In zare, fâșiile de lumină roșii-portocalii ale răsăritului s'au desfăcut — eventai — între cer și apă. Un susur lin, ca un cântec al depărtării, adie peste întinderile lucii și nemișcate. Incolo e liniște, liniște adâncă... în aburul ușor al dimineții, vasul acostat la chei pare că se leagănă pe unde ca o uriașă lebădă albă.

Și iată! Dintr'odată, la un semnal, în pântecul navei se iscă o forfotă neobișnuită. A sunat deșteptarea! Zecile de tineri — elevi ai Școlii Militare de Marină — părăsesc în fugă hamacurile, se spală, apoi își iau gustarea de dimineață. După câteva minute, iată-i urcându-se sus, pe puntea de lemn curat și lustruit cu migală. Incep exercițiile de înviorare. Unul după altul, tinerii prind să se cațere pe grijerele catargelor.

Un marinar blond, subțirel, cu ochi albaștri, a adunat în jurul lui o mulțime de tineri. Le spune ceva, apoi se apropie de o grijeră (o scară de frânghie). Cât ai șterge la ochi, s'a cățărat ca o pisică până la „măr", în vârful catargului. Lângă mine, micimanul Miu cerceta scena cu ochi de cunoscător. M'am întors:

— Pare un băiat priceput...

— Și îndrăznet, a adăugat marinarul.

— De fapt, ce este mai important pentru un marinar? Să fie priceput sau îndrăznet? — am întrebat eu.

Micimanul a zâmbit și el:

— Drept să-ți spun, m'a frământat mult timp întrebarea aceasta. Adevărul l-am înțeles abia în noaptea furtunii. Dar stai să-ți povestesc. Tot ți-am făgăduit, aseară, o morală...

Un minut mai târziu stăteam amândoi pe bancheta de pe duneță. Marinarul a inodat larăși firul povestirii.

— „Ți-am spus, dacă nu mă înșel, că sunt marinar de aproape 30 de ani. O viață de om n'am simțit sub picioare decât marea, când liniștită de părea oglindă, când spumegândă. Am apucat timpurile când „pisica cu nouă cozi" însângera spinarea matrozului, timpurile când ofițerii — feciori de moșieri sau mari negustori — habar n'aveau ce-i o velă, dar erau mari meșteri la poker și bridge. Am înfruntat uragane... In ce privește nava noastră, o cunosc ca pe buzunarul meu. De mai mult timp sunt „micimanul" și „bosmanul" ei. Mă ocup cu treburi gospodărești și cu instruirea elevilor. Nici nu mi-ar fi trecut prin cap că eu, marinar bătrân și încercat, n'aș ști să instruiesc cum se cade viitori ofițeri de marină ai armatei noastre...

Dar un înțelept proverb marinăresc spune: „Niciodată nu știi din ce parte se vor stârni vânturile". Ei bine, s'a găsit cineva care să nu fie de acord cu metodele mele de instrucție Acesta era cartnicul major Alexandru Popescu, flăcăul pe care-l văzuși cățărându-se în vârful catargului.. Bălatul a îmbrăcat haina militară acum doi ani. De felul lui e oltean, ca și mine. Și tot ca mine, fiu de oameni nevoiași. A intrat în marină după ce absolvise o școală tehnică de morărit și silozuri. Din primele zile am simțit că va ieși din el un marinar pe cinste. Era isteț, săritor, cu dragoste de glorioasa armă la care fusese încorporat... M'am hotărît să-l învăț „gabieria" și să fac din el un bosman priceput. Ca gabier, Popescu avea să lucreze mai mult în înălțimi, în „arborădă". Trebue să-ți spun că s'a descurcat destul de bine. Al văzut și dumneata cu câtă siguranță suie până în vârful catargului. A mai învățat să cunoască fiecare colțișor al navei, rostul fiecărei parâme și al fiecărei vele, să facă cele mai savante noduri marinărești; într'un timp scurt și-a ridicat nivelul politic. Mai târziu a fost avansat în grad și distins cu insigna „Marinar de frunte". Când au venit „micii marinari", l-am luat pe lângă mine, ca ajutor la instruirea acestora.

Pe cinstea mea, de data aceasta nu neam mai înțeles! Aveam metode oarecum diferite de instrucție. Pentru mine, principalul era ca elevul să fie om priceput, să cunoască bine toate chițibușurile navei. Pentru Popescu, lucrul principal era să-i insufle elevului îndrăzneală... In fond, nu era decât o problemă de nuanță: știam amândoi că priceperea și curajul sunt cele două trăsături ale adevăratului marinar, care-și iubește din adâncul inimii patria, dar fiecare dintre noi punea accentul doar pe una din ele. Ne-am hotărît să mergem la comandant și să aflăm din gura lui care din noi are dreptate.

Și iată, a izbucnit furtuna! In noaptea neagră, de smoală, cei trei flăcăi s'au dus să desfacă vela sfâșiată de vânt. S'au întors victorioși. Comandantul le-a strâns mâna flecăruia. „Ați lucrat bine, băieți... cu îndemânare și curaj..." Așa a spus comandantul, și cuvintele lui m'au săgetat drept în inimă. El, drăcie...

...Îți amintești? Când Popescu s'a întors, făcând semne să mai vină cineva ca să ajute la desfacerea velei, un „mic marinar" a țâșnit ca o zvârlugă pe lângă mine. Am dat să-l opresc, dar era prea târziu. Cu sufletul la gură l-am urmărit goana prin vânt, prin valurile ce măturau puntea. „Oare — mă întreham eu — va avea băieșandrul destulă îndrăzneală să răzbată până la velă? Va avea destul sânge rece?"

Iar cartnicul major urmărea la fel de tulburat pe băieșandrul care alerga la el. „Oare — își spunea el — va avea băiatul destulă îndemânare ca să mă ajute? Singur, va fi el destul de priceput, acum când nu-l pot învăța ce să facă?"

Da! Așa am gândit atunci amândoi. Și ne-am dat seama, mai târziu, că am primit o lecție strașnică. N'am primit-o nici dela un încercat lup de mare, nici dela un comandant iscusit, ci dela un băieșandru, un „mic marinar" care a muncit — deopotrivă — cu curaj și pricepere, izbândind..."

— E o poveste cam lungă și poate prea simplă — a încheiat într'un târziu marinarul — dar ca a răscolit adânc munca noastră. Da, cu îndrăzneală și pricepere, cu pricepere și îndrăzneală, în egală măsură, vom izbândi oricând...

Peste șopotul molatic al valurilor, cuvintele micimanului au răsunat vii, limpezi, prevestitoare de noi succese. Am privit amândoi, tăcuți, grupurile de tineri în tricouri vărgate care rolau pe punte. Iată! Mai sunt câteva minute și va începe programul de pregătire militară. Și toți — gabieri, timonieri, mașiniști, telegrafiști — vor învăța, instruiți de ofițeri încercați, să devină oameni curajoși și pricepuți, adevărați marinari ai Forțelor Armate ale R.P.R. Vor trece ani... Cutezători, viteji, maeștri în arta marinăriei, proaspeții ofițeri vor ști să comande navele încât să bîrue orice furtună, să păzească cu cinste pe ape hotarele țării, vor duce pe culmi tot mai înalte gloria patriei..

Soarele se înălțase binișor deasupra mării. Răsfrântă în apă, lumina îți lua ochii. La pupă, steguleții tricolor tremurau ușor la fiecare pală de vânt. Și parcă frumusețile patriei — cerul adânc și senin, soarele darnic, valurile înspumate ale mării — pe care le admiral de pe puntea navei, însuflețeau inimile tinerilor marinari, arătându-le ce au de apărat.

I. PURCARU

VIAŢA DE PARTID

Dezbaterea Hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al partidului în adunările de activ

CLUJ (dela corespondentul nostru). — Timp de două zile activul comitetului regional de partid Cluj a dezbătut într'o adunare Hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 August. La adunare a luat parte tov. Constanţa Crăciun, membru al C.C. al P.M.R.

Numeroşi activişti de partid au pus în lumină realizările obţinute de oamenii muncii din regiunea Cluj. In cîţiva ani în regiune au fost construite noi fabrici ca uzina „Carbochim", „Tehnofrig", „Electroceramica" şi altele. La uzina „Ianoş Herbak" se pregătesc numeroase modele noi de încălţăminte pentru anul 1954.

S'au construit locuinţe pentru muncitorii dela C.F.R., dela fabrica de ciment şi Industria Sîrmei din Turda, etc.

Gospodăriile agricole colective, sprijinite de S.M.T.-uri în aplicarea metodelor agrotehnice, au obţinut producţii sporite la hectar. Aceasta a permis ca în unele gospodării colective, ca, de pildă, în cea din Gheja, raionul Luduş să se împartă numai la avans cîte 4,5 kg. grâu pentru o zi-muncă.

In dorinţa de a contribui la dezvoltarea mai departe a industriei şi agriculturii în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, participanţii au scos la iveală lipsurile în muncă şi au făcut propuneri pentru înlăturarea lor.

S'a subliniat că organele de partid şi de stat trebue să acorde o atenţie mai mare dezvoltării industriei uşoare. La fabrica de marmeladă din Bistriţa, la fabrica de confecţii „Flacăra" din Cluj — au arătat tov. Man Aurel şi Mureşan Ion — trebue îmbunătăţite condiţiile de muncă. Comitetele de întreprindere din aceste fabrici nu au fost îndrumate până acum să se preocupe de această problemă.

Unii tovarăşi au arătat că în regiune există numeroase lipsuri privind munca pentru ridicarea producţiei agricole. Astfel, în raionul Jibou, planurile de cultură au fost întocmite birocratic.

„Cu toate că puteam rezolva pe plan local multe din construcţiile prevăzute la gospodăriile colective — a spus tov. Sulcu Teodor, vicepreşedinte al comitetului executiv al sfatului popular regional — noi am aşteptat ca totul să ne vină dela centru. Nici până astăzi noi n'am reuşit să asigurăm un ajutor tehnic calificat gospodăriilor colective. Tehnicienii, atât cei dela S.M.T. cât şi cei dela sfaturile populare regional şi raionale, n'au o responsabilitate bine definită în ceeace priveşte asigurarea creşterii producţiei în gospodăriile colective".

Tovarăşii Balog Alexandru, Cosma Iosif, Bota Ştefan, membri al biroului comitetului regional de partid şi alţi activişti au vorbit despre importanţa traducerii în viaţă a Hotărîrii Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătăţirea muncii de partid şi întărirea legăturii partidului cu massele. Ei au arătat între altele că trec luni de zile în care membrii biroului nu iau parte la adunări ale organizaţiilor de bază, nu ţin conferinţe în faţa masselor şi nu controlează cum se aplică în practică hotărîrile.

Sunt încă unele cazuri de gâtuire a criticii, de desconsiderare a iniţiativelor masselor. Tov. König Iosif a arătat că la uzinele „Ianoş Herbak" şi Depoul de Locomotive din Cluj au fost cazuri când iniţiativele creatoare ale muncitorilor au fost înăbuşite, iar dacă un tovarăş a încercat să critice această atitudine, a fost mutat dintr'o secţie într'alta de conducerile întreprinderilor respective.

Numeroşi activişti au arătat necesitatea ca organizaţiile de partid să se ocupe mai îndeaproape de nevoile ţăranilor muncitori şi să exercite un control asupra felului în care sunt rezolvate cererile juste ale oamenilor muncii de către organele de stat şi economice.

Activul de partid a făcut numeroase propuneri de îmbunătăţire a muncii. Astfel, tov. H. Ştefan a propus organizarea unei consfătuiri pe regiune cu conducătorii întreprinderilor producătoare de bunuri de larg consum, unde să se discute posibilitatea lărgirii sortimentelor. Tov. I. Lilienfeld a propus organizarea unui schimb de experienţă privind metodele muncii de partid, etc.

Adunarea a demonstrat hotărîrea fermă a activului de partid de a munci fără preget pentru a da viaţă măsurilor adoptate de partid în vederea îmbunătăţirii nivelului de trai al celor ce muncesc.

In concluziile trase pe marginea dezbaterilor, tov. Constanţa Crăciun şi Ion Gavriş, secretar al comitetului regional de partid, au arătat felul în care trebuesc aplicate Hotărîrile plenarei C.C., subliniind importanţa îmbunătăţirii muncii de partid, a respectării cu strictoţe a principiului conducerii colective şi al întăririi legăturii organizaţiilor de partid cu massele celor ce muncesc.

Pregătirea propagandiştilor pentru noul an şcolar

In vederea pregătirii noului an şcolar în învăţământul de partid, au fost organizate pe lângă comitetele regionale de partid cursuri de vară pentru propagandişti. Prima serie a cursurilor, la care au participat peste 10.400 propagandişti, s'a încheiat.

Majoritatea comitetelor regionale de partid s'au ocupat îndeaproape de calitatea cursurilor, reuşind să asigure în mare măsură un nivel înalt lecţiilor şi seminariilor, în care au fost tratate şi dezbătute probleme de filozofie marxistă, economie politică, construcţie economică, de stat şi de partid.

Deasemeni, la Secţia de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. a avut loc un seminar de 30 de zile cu conducătorii seminariilor permanente pentru propagandişti, la care au participat 111 tovarăşi.

In prezent se desfăşoară a doua serie a cursurilor de pregătire la care participă peste 7.000 propagandişti. Deasemeni, la Secţia de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. are loc seminarul cu directorii cabinetelor de partid. In cadrul cursurilor se studiază Hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 August. La Cluj s'au organizat consultaţii şi seminarii, iar la Timişoara s'au dat răspunsuri la întrebări şi au avut loc discuţii în legătură cu problemele cuprinse în Hotărîrile plenarei C.C. In lecţiile ce se ţin în faţa propagandiştilor se explică politica partidului, de dezvoltare a economiei naţionale şi de ridicare continuă a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii.

Comitetele de partid au datoria să vegheze ca perioada care a rămas până la începerea anului şcolar să fie folosită din plin pentru a ajuta pe propagandişti să studieze aprofundat şi să-şi însuşească toate problemele ridicate de plenara lărgită a C.C.

In această privinţă trebue amintită iniţiativa luată în Regiunea Autonomă Maghiară. La toate centrele de raioane din această regiune au fost organizate adunări ale propagandiştilor care au terminat cursurile de vară — adunări în care s'au dezbătut Hotărîrile C.C. al P.M.R., subliniindu-se sarcinile care revin propagandei de partid în lumina acestor hotăriri.

In felul acesta se va putea asigura învăţământului de partid în noul an şcolar conţinutul şi calitatea corespunzătoare marilor sarcini care stau în faţa partidului şi a întregului popor muncitor.

Pentru grăbirea recoltării bumbacului

BAILEŞTI (dela corespondentul nostru). Anul acesta, gospodăria agricolă de stat Afumaţi, raionul Băileşti, a cultivat cu bumbac o suprafaţă de 800 hectare. Lucrările de întreţinere au fost executate, în mare parte, în bune condiţii, asigurându-se o producţie bogată. Pe tarlaua dela secţia Afumaţi, de care răspunde brigadierul C. Odagiu, se vor obţine, după aprecierea făcută în lan, 750—800 kg. bumbac la hectar, în loc de 650 kg. cât prevede planul. Pe 26 hectare din cele 135 hectare cu bumbac pe care le are în primire tov. Odagiu, se prevede o recoltă de 900 kg. la hectar.

Şi cellalţi brigadieri au asigurat buna întreţinere a culturii de bumbac.

Acum, la gospodăria agricolă de stat Afumaţi se culege recolta de bumbac. Atât muncitorii gospodăriei cât şi ţăranii muncitori angajaţi să lucreze la recoltarea bumbacului se străduesc să îndeplinească şi să depăşească normele de lucru. Culegătoarele Constantina I. Iovănel şi Elena Balică au reuşit să culeagă până la 45 kg. bumbac pe zi, depăşindu-şi cu mult normele. In felul acesta, ele câştigă între 40—45 lei pe zi. Câştiguri mari obţin, datorită depăşirii normelor de lucru, şi numeroşi alţi muncitori.

Un ajutor preţios la recoltarea bumbacului îl dau cooperativele, şcolile şi alte instituţii. Astfel, în ziua de 21 Septembrie mai mult de 150 elevi au ajutat la recoltarea bumbacului la secţia Afumaţi, iar în ziua de 22 Septembrie — peste 240 muncitori şi funcţionari dela cooperativele din Băileşti, dela Sfatul popular al oraşului Băileşti, etc.

Cu toate acestea, recoltarea bumbacului la gospodăria de stat Afumaţi se desfăşoară încă nesatisfăcător. Conducerea gospodăriei nu a asigurat toate condiţiile necesare bunei desfăşurări a recoltării bumbacului şi nu foloseşte toate mijloacele şi posibilităţile pe care le are. Deşi gospodăria are o combină pentru recoltat bumbacul, ea nu este folosită.

Sprijinul primit asigură în bună măsură numărul necesar de braţe de muncă. Conducerea gospodăriei nu s'a ocupat însă de organizarea muncii, de iniţierea muncitorilor în tehnica recoltării. Inginerul Dumitrescu Milan, care răspunde de cultura de bumbac, nu explică muncitorilor metodele de recoltare rapidă. In afară de aceasta, conducerea gospodăriei nu se preocupă cu toată grija de asigurarea hranei muncitorilor.

Organele raionale de partid şi de stat sunt datoare să îndrume şi să sprijine conducerea gospodăriei de stat Afumaţi ca să asigure recoltarea la timp a întregii cantităţi de bumbac.

Intâlnirea prietenească de fotbal între echipa reprezentativă a R.P.R. şi echipa „Zenit"-Leningrad

LENINGRAD 26 (Prin telefon dela trimisul special al agenţiei „Agerpres"). Echipa reprezentativă de fotbal a R.P.R., care se află în vizită în Uniunea Sovietică, a susţinut Sâmbătă după amiază pe stadionul „Kirov" din localitate al treilea joc dela sosirea sa. De data aceasta, fotbaliştii români au întâlnit echipa „Zenit" Leningrad.

După victoria obţinută acum câteva zile în faţa echipei „Dinamo" Tbilisi, jocul fotbaliştilor români la Leningrad a produs un mare interes în rândurile masselor de sportivi din localitate. Aproape 100.000 de spectatori au fost prezenţi în tribunele uriaşului stadion „Kirov". Aparţiia pe teren a celor două echipe a fost salutată cu aplauze furtunoase de publicul spectator. In faţa unela din tribune erau scrise cuvintele „Salut sportivilor români".

Inaintea începerii jocului, preşedintele Comitetului oraşenesc pentru cultură fizică şi sport, Naumov, a adresat un călduros salut fotbaliştilor români din partea sportivilor din Leningrad. A răspuns Marcel Vlaicu, vicepreşedinte al Comitetului pentru cultură fizică şi sport din R.P.R. A urmat tradiţionalul schimb de flori, după care arbitrul internaţional N. Belov a chemat la întrecere cele două echipe, care s'au prezentat în următoarele formaţii :

Zenit — Leningrad : L. Ivanov, Falin, Samarin, Severov, Volnov, Cravet, Volodin, Marutin, Katrovschi, Dobricov, A. Ivanov.

R.P.R. : Toma, Androvici, Apolzan, Szökö, Călinoiu, Serfözö, Zavoda I, Petschowschi, Ene, Nicuşor, Suru.

Intâlnirea prietenească de fotbal dintre echipa selecţionată a R.P.R. şi echipa „Zenit" din Leningrad s'a ridicat la un înalt nivel tehnic. Componenţii ambelor echipe au luptat cu mult elan pentru obţinerea victoriei, desfăşurând un joc rapid cu multe faze spectaculoase. După 90 de minute de joc în care cele două formaţii au avut perioade egale, de dominare, matchul s'a încheiat cu un rezultat de 2-2 (1-1).

Lovitura de începere o au jucătorii echipei „Zenit", care întreprind un atac la poarta echipei R.P.R. Scorul este deschis chiar în minutul 2 de joc. Aripa stângă a echipei „Zenit", A. Ivanov, îl depăşeşte pe Androvici, centrează din viteză mingea, care ajunge la Katrovschi. Acesta dela 10 m. trage imparabil. Deşi conduşi cu 1—0, fotbaliştii români nu se descurajează şi pornesc la atac. Extrema stângă a echipei noastre, Suru, care a făcut una din cele mai bune partide ale sale, pune de multe ori în dificultate apărarea adversă prin pătrunderi rapide. Până în minutul 20 perioadele de dominare alternează în egală măsură cu excepţia câtorva contraatacuri rapide ale jucătorilor sovietici, respinse cu greu de Apolzan şi Szökö. In minutul 23 echipa selecţionată a ţării noastre obţine egalarea. Nicuşor porneşte cu mingea dela centrul terenului, trece de doi apărători din echipa „Zenit" şi pasează lung lui Ene. Centrul nostru înaintaş îl depăşeşte pe Samarin, stoperul echipei din Leningrad, şi din marginea careului de 16 m. trage puternic obţinând scorul de 1—1. In continuare, se remarcă jocul plin de subtilităţi al înaintaşilor echipei „Zenit", care prin pase rapide şi schimburi de locuri depăşesc de multe ori linia de mijloc a echipei noastre. La rândul lor, fotbaliştii români se remarcă printr'o excelentă condiţie fizică şi un joc bun de ansamblu. Prima repriză s'a încheiat cu scorul de 1—1.

După pauză în echipa R.P.R. Băcuţ intră în locul lui Serfözö, iar acesta îl înlocuieşte în linia de atac pe Nicuşor. Fotbaliştii sovietici atacă impetuos. Cei doi mijlocaşi, Volnov şi Cravet, participă permanent la acţiunile înaintării lor. Dominarea echipei „Zenit" are ca rezultat modificarea scorului în minutul 59. Mijlocaşul dreapta, Voinov, înaintează cu balonul până în faţa careului de 16 m. şi trage prin surprindere, ridicând scorul la 2—1. Echipa sovietică continuă să atace cu insistenţă. In minutul următor, Dobricov pătrunde în careu, dar Apolzan intervine cu succes şi degajează.

Fotbaliştii români egalează în minutul 76, când Ene, cu o lovitură precisă cu capul, reia în plasă mingea centrată de Zavoda.

Cu cât întâlnirea se apropie de sfârşit, jocul devine din ce în ce mai dârz. Rând pe rând, Marutin, Volodin, Serfözö şi Suru ratează ocazii favorabile de a ridica scorul. In minutul 80 Volodin trage fulgerător, dar Toma respinge balonul printr'un salt spectaculos. Din acest minut în echipa R.P.R., Onisie îl înlocuieşte pe Călinoiu, care trece pe aripa dreaptă în locul lui Zavoda I. In ultimul minut al întâlnirii, acelaş Volodin îl depăşeşte pe Serfözö, dar Toma se remarcă din nou, blocând cu siguranţă. Intâlnirea se încheie cu scorul de 2—2.

★

La 30 Septembrie, echipa R.P.R. va susţine un nou joc în U.R.S.S. Fotbaliştii români vor întâlni în capitala sovietică echipa „Spartac" din Moscova, campioană unională pe anul 1953.

Intrebări şi răspunsuri cu privire la alegerea deputaţilor în sfaturile populare

— Cine are dreptul de vot —

Tov. Dumitru Ioniţă, str. Lt. Tămăşanu, nr. 10, a cerut lămuriri redacţiei noastre asupra categoriilor de cetăţeni care au drept de vot în alegerile pentru sfaturile populare.

Răspuns :

Pe baza prevederilor Constituţiei R.P.R., care asigură şi garantează oamenilor muncii deplina exercitare a drepturilor politice, articolul 2 al decretului cu privire la alegerea deputaţilor în sfaturile populare arată că „toţi oamenii muncii, cetăţeni ai Republicii Populare Române, care au împlinit vârsta de 18 ani, fără deosebire de rasă sau naţionalitate, sex, religie, grad de cultură, profesiune sau durata domiciliului, au dreptul de a lua parte la alegerea deputaţilor, cu excepţia celor lipsiţi de facultăţile mintale, a persoanelor condamnate prin hotărîre judecătorească la pierderea drepturilor de alegător şi a celor declaraţi nedemni prin lege".

Aşa dar, dreptul de a vota la alegerile de deputaţi în sfaturile populare nu mai este, ca pe vremea stăpânirii moşierilor şi fabricanţilor, privilegiul unor anumite categorii de cetăţeni, ci un drept de care se bucură toţi oamenii muncii din R.P.R., care au împlinit 18 ani, fie că sunt români, fie că sunt de naţionalitate maghiară, germană, sârbă, ucraineană sau de altă naţionalitate. Femeile au dreptul de a alege şi a fi alese ca şi bărbaţii. Deasemeni militarii au şi ei acum dreptul de a vota. Exercitarea dreptului de vot este asigurată oamenilor muncii, cetăţeni ai R.P.R., de orice religie ar fi, precum şi indiferent de cunoştinţele pe care le posedă, de meseria cu care se îndeletnicesc sau de timpul de când domiciliază într'un anumit oraş sau comună.

Prevederile acestui articol al decretului cu privire la alegerile pentru sfaturile populare scot în evidenţă uriaşa deosebire dintre sistemul nostru electoral, profund democratic, şi sistemul electoral de pe vremea regimului burghezo-moşieresc, când legea electorală lipsea de dreptul de vot numeroase categorii de cetăţeni, ca, de pildă, femeile, tineretul, militarii care împreună formează mai mult de jumătate din populaţia ţării.

Niciodată nu va uita poporul nostru vremurile întunecate ale stăpânirii burgheziei, când omul muncitor care cuteza să-şi exercite dreptul de vot era orîcând în primejdie de a fi schingiuit de clomăgaşii electorali, de jandarmi şi de poliţişti, iar sate întregi erau decretate în ajunul alegerilor „contaminate" de epidemii născocite anume de guvernele burghezo-moşiereşti pentru a împiedica zeci de mii de ţărani să voteze.

Nu e de mirare aşa dar că în timp ce în alegerile din 1928 au fost înscrişi în listele de alegători cca. 3.670.000 cetăţeni, dintre care au votat abia cca. 2.840.000, în anii puterii populare numărul votanţilor a crescut de peste 3 ori faţă de anii stăpânirii burgheziei, ajungând în alegerile din Noembrie 1952 la peste 10.350.000, sau 97,91% din numărul total al alegătorilor.

Democratismul consecvent al sistemului nostru electoral dovedeşte odată mai mult că numai după alungarea exploatatorilor dela putere, după cucerirea puterii de către clasa muncitoare în alianţă cu ţărănimea muncitoare, pot fi asigurate depline drepturi şi libertăţi democratice poporului muncitor. Statul democrat-popular, în care puterea aparţine oamenilor muncii şi a cărui forţă izvorăşte din legătura indisolubilă cu massele, este vital interesat în atragerea celor mai largi masse în activitatea politică, la conducerea treburilor obşteşti.

Ca dela cer la pământ se deosebesc alegerile din ţara noastră de bâlciul electoral din ţările capitaliste care alunecă tot mai mult în mocirla fascismului. Ca să poată vota, cetăţenii americani trebue să aibă o anumită avere, să plătească un anumit impozit, trebue să ştie carte, să aibă domiciliu stabil, într'un cuvânt să îndeplinească nenumărate condiţii, anume statornicite de legea electorală spre a împiedica participarea la vot a unor largi categorii de cetăţeni. Nu e de mirare că în aceste condiţii, la ultimele alegeri din S.U.A. nu au putut vota cca. 20 milioane alegători. Cât despre locuitorii colonilor, ei sunt cu totul lipsiţi de dreptul de vot. Dealtfel, făţărnicia „democraţiei" burgheze se manifestă şi prin aceea că deşi în unele ţări capitaliste sistemul electoral acordă în mod formal dreptul de a alege unor categorii de oameni ai muncii, în fapt votul lor nu e luat în consideraţie. La recentele alegeri din Germania occidentală, de pildă, partidul comunist a obţinut, în ciuda persecuţiilor şi terorii sălbatice dezlănţuite împotriva-i, peste 600.000 de voturi. Cu toate acestea, comuniştii n'au primit niciun loc în parlament, în timp ce „partidul de centru", catolic, care a întrunit de trei ori mai puţine voturi decât partidul comunist, va dispune de 4 mandate. Iată dar că unul număr de 600.000 cetăţeni germani îi s'a răpit de fapt dreptul de vot. Aşa arată „alegerile libere" în ţările capitalului.

Asigurând depline drepturi politice oamenilor muncii, statul nostru democrat-popular înlătură însă dela folosirea acestui înalt drept cetăţenesc — dreptul de vot — pe duşmanii libertăţilor poporului, minoritatea infimă a exploatatorilor.

După cum prevede articolul 10 al decretului cu privire la alegerea deputaţilor în sfaturile populare, sunt nedemni de a fi alegători sau aleşi : foştii moşieri, foştii industriaşi, foştii bancheri, foştii mari comercianţi, elementele capitaliste dela oraşe şi sate — proprietari de întreprinderi particulare care folosesc mai mult de 5 salariaţi — şi chiaburii, cei condamnaţi pentru crimă de război sau pentru crime împotriva păcii sau umanităţii. Articolul 12 al decretului prevede că persoanele care locuesc pe teritoriul ţării noastre, dar nu sunt cetăţeni ai R.P.R. ci ai altui stat, nu au dreptul să aleagă sau să fie aleşi deputaţi în sfaturile populare. Ca o ilustrare a grijii puterii populare de a asigura unor masse cât mai largi putinţa de a participa la alegeri, decretul cu privire la alegerile de deputaţi în sfaturile populare prevede o lărgire a dreptului de vot, stabilind că vor putea vota şi acei cetăţeni din categoria foştilor exploatatori şi a elementelor capitaliste dela oraşe şi sate, care au luptat pe frontul antihitlerist, au sprijinit mişcarea revoluţionară şi antifascistă, sunt părinţi, fraţi sau surori ai militarilor Forţelor Armate ale R.P.R., sunt preoţi şi învăţători, elevi şi studenţi aflaţi în şcoli, instituţe, universităţi, sau desfăşoară o activitate ştiinţifică, tehnică şi artistică în folosul poporului.

Fiecare din prevederile decretului cu privire la alegerile de deputaţi în sfaturile populare constituie o mărturie grăitoare a profundului democratism al puterii populare, o expresie a marilor drepturi şi libertăţi ale cetăţenilor R.P.R.

Un parc în comuna Jibou

CLUJ (dela corespondentul nostru). Ţăranii muncitori din Jibou, regiunea Cluj, se îngrijesc de înfrumuseţarea comunei lor.

In centrul comunei, pe un teren unde altădată se depozitau gunoale, a fost amenajat un parc.

La amenajarea parcului a contribuit prin muncă voluntară în special tineretul. Pe lângă ronduri şi alei au fost plantaţi brazi şi au fost instalate bănci.

Dece sunt ei nervoşi?

I. PLIŞEVSCHI

Presa burgheză americană, care deobicei oglindeşte părerile cercurilor guvernante ale S.U.A., dă dovadă în ultimele zile de o nervozitate evidentă. Nervozitatea aceasta este provocată în special de faptul că în faţa popoarelor din lumea întreagă se dezvăluie tot mai clar adevăratele scopuri ale imperialiştilor-colonialişti americani care se erijează în rolul de adversari ai „vechii politici coloniale".

Deosebit de caracteristică în această privinţă este reacţia isterică a presei burgheze americane la cuvântarea rostită de tov. G. M. Malencov, preşedintele Consiliului de miniştri al U.R.S.S., la 19 Septembrie, la prânzul oferit în cinstea Delegaţiei Guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene. Acest mod de a reacţiona este diametral opus ecourilor pe care le-a avut cuvântarea lui G. M. Malencov în alte ţări.

Presa din multe ţări subliniază uriaşa însemnătate pozitivă a cuvântării şefului Guvernului Sovietic, menţionând că ea este pătrunsă de dorinţa de a asigura pacea în lumea întreagă şi de a întări prietenia între popoare. O impresie deosebită a produs cuvântarea tov. Malencov asupra popoarelor din Asia, deoarece ea a arătat atitudinea cu adevărat prietenească a poporului sovietic faţă de popoarele Asiei, care până nu demult se aflau sub jugul imperialismului. In acelaş timp, ziarele subliniază că în cuvântarea tov. Malencov au fost demascate cercurile agresive care nu vor să ţină seama de faptul că vechea Asie, care era condamnată la un jug fără speranţe şi la înrobirea popoarelor de către ţările imperialiste, devine de domeniul trecutului. Aceste cercuri agresive încearcă prin tot felul de neadevăruri să continue politica colonială, care constitue o sfidare a cauzei progresului istoric al popoarelor.

Care sunt ecourile presei burgheze americane la cuvântarea şefului Guvernului Sovietic ?

Ziarul „New York Times" a primit această cuvântare cu valete isterice şi nervoase. El se teme în mod vădit de influenţa cuvântării tov. Malencov asupra popoarelor Asiei. Deaceea el declară anticipat că aceste popoare sunt „credule", „neinformate", „induse în eroare". Şi, deîndată, erijându-se în rolul de educator, „New York Times" începe să dea lecţii popoarelor asiatice încercând să le convingă că cuvântul „imperialist" care, după cum se exprimă ziarul, este „un cuvânt nepotrivit vocabularului actual", nu s'ar referi la S.U.A.

Care sunt argumentele pe care le aduce ziarul în sprijinul unei astfel de poziţii ?

Incercând să dovedească că S.U.A. nu numai că nu oprimă ţările dependente, dar sunt, dimpotrivă, binefăcătorii lor, „New York Times" declară : „S.U.A. au acordat independenţa singurei lor colonii din Asia". Este vorba desigur de Filipine.

Dar... Filipinele sunt oare independente cu adevărat ? Să analizăm această problemă.

Incă înainte de a acorda Filipinelor o independenţă formală, S.U.A. le-au impus aşanumita lege „Cu privire la comerţ". Fondul legii constă în faptul că S.U.A. continuă să deţină monopolul exportului şi importului Filipinelor.

Legea „Cu privire la comerţ" prevede deasemenea că timp de 23 de ani supuşii americani şi societăţile americane vor beneficia de „drepturi egale" cu cetăţenii Filipinelor şi societăţile filipineze la exploatarea resurselor naturale ale Filipinelor. Prin urmare, monopolurile americane continuă să rămână stăpâne pe toate resursele naturale din insulele Filipine.

Dacă la toate acestea adăugăm că până în anul 1974 baza valutei filipineze va rămâne dolarul american, este absolut limpede că economia Filipinelor rămâne în întregime în mâinile monopolurilor americane.

Iată ce scria la timpul său ziarul „Philippine Free Press" despre această „independenţă" :

„La 4 Iulie 1946, Statele Unite ne vor juca o farsă grandioasă. In această zi memorabilă, în sunetul fanfarelor, al paraziilor şi toastărilor, mărinimosul unchi Sam, cu o figură deschisă şi inocentă, va proclama ţara noastră „liberă şi independentă". Prin acest gest măreţ Statele Unite ale Americii vor instaura un regim care este un model de stoarcere monstruoasă... La 4 Iulie 1946 vom deveni liberi şi independenţi... dar în anii următori nu vom mai putea considera că ţara mai este a noastră. Vom descoperi, în detrimentul nostru, că prietenul care ne-a intrat în casă a cumpărat întreaga clădire şi că noi trebue să-i fim recunoscători dacă ne va permite din milă să ocupăm mansarda".

Dar tabloul dependenţei cu adevărat coloniale a Filipinelor de S. U. A. ar fi incomplet dacă nu am spune că guvernul S.U.A. dispune pe teritoriul Filipinelor de o puternică reţea de baze militare, cu ajutorul cărora îşi exercită controlul asupra ţării.

Incă tratatul americano-filipinez cu privire la aşanumitul „ajutor" militar, încheiat în anul 1947, prevedea că Filipinele urmează să închirieze Statelor Unite ale Americii 23 de baze. In Iunie 1950, în ajunul intervenţiei banditeşti împotriva Coreei de Nord, Statele Unite ale Americii au încheiat un acord suplimentar cu guvernul marionetă Quirino al Filipinelor cu privire la lărgirea reţelei bazelor americane. Insfârşit, aşanumitul „Tratat de apărare mutuală" impus la 30 August 1951 guvernului filipinez de către Statele Unite ale Americii asigură folosirea deplină şi necontrolată a teritoriului Filipinelor de către imperialiştii americani în scopurile lor agresive. Poporul filipinez continuă şi acum să lupte pentru o adevărată independenţă naţională.

Aşa stau lucrurile în ceeace priveşte argumentul principal al colonialiştilor americani, care încearcă să se erijeze în rolul de adversari ai „vechii politici coloniale". Dar, o mincluină atrage alta. „New York Times" a hotărît să scoată basma curată şi alte puteri coloniale ca Anglia, Olanda şi Franţa. El şi-a asumat o sarcină cu adevărat incalizabilă — să dovedească că aceste puteri cică de bunăvoie, cum s'ar spune din mărinimie, au acordat independenţă Indiei, Pakistanului, Ceylonului, Birmaniei, Indoneziei, şi că în prezent „Anglia se străduieşte (!) să acorde o autodeterminare mai largă Malayei", iar „francezii vor să acorde independenţă statelor din Indochina..."

Este greu de spus ce precumpăneşte în afirmaţiile ziarului, ignoranţa sau mincluna conştientă ? Trebue să fii cel mai nerusinat avocat al colonialiştilor pentru a prezenta roadele luptei de eliberare naţională duse dealungul anilor de popoarele indian, birmanez, indonezian şi de alte popoare coloniale ca... rezultat al nu ştiu cărui gest de binefacere al colonialiştilor. Consimţind să acorde statutul de dominion unei serii de colonii engleze din Asia, oamenii de stat englezi au fost mult mai sinceri şi — am putea spune — mai cinstiţi. De pildă, polemizând cu conservatorii în Camera Comunelor, în Februarie 1947, Alexander, pe atunci ministrul marinei, spunea că în perioada anterioară acordării statutului de dominion Indiei aceasta semăna cu „un vulcan în ajunul erupţiei" şi că numai pentrucă guvernul englez a consimţit să acorde acest statut „vulcanul" indian nu a erupt. Acelaş lucru îl afirmase şi Stafford Cripps, pe atunci ministrul comerţului. Prin urmare, important nu este nicidecum faptul că guvernul Angliei, chipurile, într'un acces de mărinimie a hotărît să modifice statutul Indiei, Pakistanului, Birmaniei, Ceylonului, ci faptul că popoarele acestor ţări, printr'o luptă dârză şi îndelungată împotriva jugului colonial, au obţinut anumite schimbări în destinele lor.

In ceeace priveşte Indonezia şi Indochina, ziarul „New York Times" ar face bine să-şi ţină gura. Care om din Asia nu-şi aduce aminte de conferinţa care a avut loc în anul 1946 la Haga sub conducerea reprezentantului S.U.A., Cochran, în urma căreia Indoneziei i-a fost impus statutul aşanumitei Uniuni olandezo-indoneziene, de care nu poate scăpa nici până în prezent. Fără această „mediaţiune" a S.U.A., poporul indonezian ar fi obţinut probabil demult o adevărată independenţă !

Cât despre Indochina, care nu tot S.U.A. sunt acelea care se pronunţă împotriva tratativelor între părţile care luptă acolo ? Oare nu tot ele împing Franţa la noi jertfe sângeroase şi la secătuirea resurselor materiale ? Tot jocul cu acordarea „independenţei" guvernelor marionete din Indochina este cusut cu aţă albă : este vorba de înlăturarea Franţei din aceste posesiuni şi de acapararea lor de către monopolurile americane. Despre aceasta scrie în mod just ziarul indian „Amrita Bazar Patrica" în numărul său din 22 Septembrie. El arăta că tocmai datorită ajutorului american în Indochina se mai menţine dominaţia colonială franceză. Dacă nu ar fi existat acest amestec, Indochina ar fi putut până în prezent să-şi aleagă acea formă de guvernământ pe care o doreşte poporul.

La rândul său, ziarul „New York Herald Tribune" încearcă să intimideze India şi Indonezia, care duc altă politică externă decât cea dorită de Statele Unite ale Americii. El îşi exprimă nedumerirea : cum de îndrăznesc ele ? Cum îndrăzneşte India să-şi exprime nemulţumirea faţă de faptul că S.U.A. au împiedicat-o să participe la conferinţa politică pentru Coreea ? Cum îndrăzneşte Indonezia să insiste asupra menţinerii „neutralităţii în războiul rece" ?

Afirmaţia ziarului „New York Times" că „toate puterile occidentale au renunţat rând pe rând la controlul politic asupra unor popoare întregi" este dela un capăt la altul o mincluină. Asemenea declaraţii nu vor stârni în Asia decât zâmbete de ironie. Acolo se va pune întrebarea : In acest caz cum trebue înţeles acordul dintre S.U.A. şi Japonia, care legalizează prezenţa unităţilor americane pe teritoriul japonez ? sau acordul încheiat cu guvernul marionetă Li Sin Man al Coreei de Sud, care a transformat Coreea de Sud într'o colonie americană ? Ce înseamnă „renunţarea la controlul politic" ? Şi, pe de altă parte, cum trebue calificată crearea de baze militare americane într'o serie de ţări din Asia şi Zona Pacificului ? Aceasta este tot o „renunţare la controlul politic" asupra ţărilor asiatice ?

Ce-i drept, imperialiştii americani creează aceste baze nu numai pentru stabilirea controlului lor asupra acelor ţări unde îşi staţionează trupe, ci şi pentru înfăptuirea altor scopuri. Ei elaborează planuri care ţintesc departe, despre care pomenesc fără să vrea, în momente de furie, anumite organe ale presei americane. Aşa s'a întâmplat şi de data aceasta. In numărul său din 21 Septembrie „New York Herald Tribune" s'a referit dintr'odată la planurile... „de eliberare" a teritoriului sovietic „dela Ural până la Camciatca", iar ziarul „New York Times" la rândul său se tângue pe faţă că în R.A.S.S. Buriat Mongolă există Puterea Sovietică.

Dar, aceste lamentări şi pretenţii nu sunt noi. Este îndeobşte cunoscut că acum trei decenii şi mai bine ocupanţii americani, în cârdăşie cu militariştii japonezi, au mai încercat să se ocupe de teritoriul sovietic „dela Ural până la Camciatca". Dar, ce a rezultat de aici ? Nimic — în afară de ruşinea de care s'au acoperit Mailborough-ii.

Presa reacţionară americană pierde cam des simţul măsurii şi tot atât de des pierde şi noţiunea timpului. Timpurile însă se schimbă ! Şi oamenii se schimbă. Dacă înainte imperialiştii americani şi alţii puteau nestingheriţi să întreprindă tot ce voiau în Asia şi în zona Pacificului, acum Asia nu mai este aceeaşi şi rânduielile din Asia s'au schimbat.

Noii colonialişti au încercat să restabilească regimul colonial pe întregul teritoriu al Coreei. Dar nu le-a reuşit ! Timpurile nu mai sunt aceleaşi. Şi cu toate că nu se poate afirma că agresorii nu vor încerca încăodată să mai repete experienţa Coreei, putem să nu ne îndoim că rezultatul va fi acelaşi : intervenţioniştii vor primi o ripostă, vor fi bătuţi.

Inainte, în China, Clan Cai-şi şi banda lui îşi vindeau patria. China era o pradă uşoară pentru puterile imperialiste. Aceste timpuri au apus pentru vecie : în prezent Republica Populară Chineză reprezintă în Asia şi în zona Pacificului o mare putere, un factor puternic de stabilizare.

„Ceeace îi înfurie pe maeştrii agresiunilor, arată în cuvântarea sa G. M. Malencov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., este tocmai faptul că China a încetat pentru totdeauna de a mai fi obiectul jocului şi exploatării lor, că ea nu numai formal, dar şi de fapt, şi-a dobândit suveranitatea, că ea se manifestă pe arena internaţională nu în rolul de figurant, ci duce o politică a ei proprie, independentă, de sine stătătoare".

Ceeace îi dezechilibrează pe imperialiştii americani este şi faptul că au fost demascate planurile lor perfide în ţările Asiei şi zona Pacificului. Au fost demascate încercările lor de a impune ţărilor Asiei şi din zona Pacificului noua politică colonială care lasă cu mult în urmă toate exemplele de expansiune cunoscute până în prezent. Au fost demascate încercările lor de a acţiona în fel şi chip împotriva legăturilor economice dintre popoarele ţărilor Asiei. Au fost demascate străduinţele lor de a sprijini în Asia persoane şi grupuri care întrunesc tot ceeace este mai înapoiat, corupt, putred. A fost demascată politica lor mioapă care ignorează schimbările radicale petrecute în Asia şi în zona Pacificului.

Toate acestea îi enervează pe imperialiştii americani şi presa americană.

(Din ziarul „Pravda" nr. 268 (12836).

A 8-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

Să fie restabilit și întărit prestigiul O. N. U.

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS

In ședința plenară a Adunării Generale din dimineața zilei de 24 Septembrie a continuat discuția generală.

Reprezentantul Suediei, Unden, ministru al afacerilor externe, a amintit în cuvântarea sa că în luna August, atunci când s'a discutat problema coreeană, delegația suedeză a fost printre cei care s'au pronunțat pentru convocarea conferinței politice pentru Coreea după tipul conferinței „în jurul mesei rotunde".

Delegatul suedez a consacrat o parte considerabilă din cuvântarea sa problemei revizuirii Chartei Organizației Națiunilor Unite. Unden s'a pronunțat împotriva propunerii de a anula principiul unanimității marilor puteri în Consiliul de Securitate.

Unden a declarat că „revizuirea părților esențiale ale Chartei nu constitue scopul cel mai important și imediat" și că „Charta în ansamblu este satisfăcătoare". „Mecanismul Chartei în forma el actuală, a spus el, poate funcționa perfect, cu condiția să existe suficientă dorință de a colabora".

Reprezentantul Angliei, Lloyd, a arătat în discursul său că realizarea armistițiului în Coreea a contribuit la destinderea încordării situației internaționale. Contrar faptelor, el a atribuit meritul principal în realizarea armistițiului în Coreea Statelor Unite, Angliei și celorlalte țări care au luptat împotriva poporului coreean, dedându-se la atacuri calomnioase împotriva Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Democrate Coreene și altor țări din lagărul păcii și democrației. Lloyd s'a alăturat întrutotul poziției Statelor Unite, expusă de Dulles în discursul său rostit la 17 Septembrie, în probleme ca reducerea înarmărilor, conferința politică pentru Coreea, problemele germană și austriacă, și a lăsat să se înțeleagă clar că el vede calea spre destinderea încordării relațiilor internaționale și spre rezolvarea problemelor menționate mai sus în concesii unilaterale din partea Uniunii Sovietice.

Luând cuvântul la sfârșitul ședinței, delegatul Iugoslaviei a declarat că refuzul celei de a 8-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. de a invita pe reprezentanții Republicii Populare Chineze constitue o piedică pentru îmbunătățirea situației în Extremul Orient.

Delegatul iugoslav a încercat să justifice încheierea blocului militar agresiv între Iugoslavia, Turcia și Grecia. Vorbind despre stadiul în care se află problema austriacă, ca și în alte părți ale discursului său, el s'a dedat la afaceri calomnioase împotriva U.R.S.S. și țărilor de democrație populară.

★

NEW YORK 26 (Agerpres). — In cadrul discuției generale care s'a desfășurat în ședința plenară din după amiaza zilei de 24 Septembrie a Adunării Generale a O.N.U. au luat cuvântul delegații Republicii Dominicane, Islandei, Venezuelei, Cehoslovaciei și Salvadorului.

In timp ce delegații Republicii Dominicane, Salvadorului și Venezuelei s'au crijat în rolul de apărători ai politicii externe americane, cuvântarea reprezentantului Islandei a oglindit îngrijorarea multor țări mici pentru soarta lumii și pentru viitorul Organizației Națiunilor Unite. Delegatul Islandei a atras atenția asupra faptului că până în prezent O.N.U. nu a făcut nimic pentru rezolvarea unor probleme importante, ca de pildă pentru încetarea goanei înarmărilor, pentru reglementarea pe cale pașnică a problemelor litigioase. El a cerut Adunării Generale să contribue la lărgirea comerțului internațional. In încheiere, el a declarat că țara lui va sprijini interesele popoarelor coloniale și dependente.

David, șeful delegației cehoslovace, a subliniat că datorită străduințelor forțelor iubitoare de pace din întreaga lume și în primul rând ale Uniunii Sovietice, îndelungatei perioade de încordare crescândă în relațiile internaționale, provocată de forțele agresive, i-a luat locul în ultimul vreme o oarecare destindere a încordării internaționale. Incheierea armistițiului în Coreea pune în fața O.N.U. sarcina de a asigura respectarea strictă a condițiilor acordului, de a împiedica reînceperea războiului agresiv și de a contribui la succesul convocării conferinței politice, pentru a se face un nou pas înainte pe calea rezolvării pașnice a problemei coreene.

David a arătat în continuare că de mulți ani O.N.U. trece printr'o criză serioasă, provocată de faptul că un anumit grup de state încearcă să-și impună voința celorlalte state. El a atras atenția Adunării Generale asupra necesității restabilirii și întăririi prestigiului O.N.U. ca „centru pentru rezolvarea litigiilor internaționale prin mijloace pașnice", ca bastion al păcii și securității internaționale. In acest scop, a spus David, este necesar în primul rând să se restabilească drepturile legitime ale Republicii Populare Chineze în O. N. U.

David a criticat declarațiile făcute de Dulles în discursul său ținut la 17 Septembrie în Adunarea Generală cu privire la politica S.U.A. față de țările de democrație populară. El a demascat activitatea subversivă dusă de Statele Unite, împotriva acestor țări.

Delegația cehoslovacă a spus David în încheiere, aderă întrutotul la poziția formulată cu privire la toate aceste chestiuni în cadrul Adunării Generale de șeful delegației Uniunii Sovietice, A. I. Vișinschi.

Cuvântarea rostită de Kim Ir Sen la plecarea din Moscova

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite textul cuvântării rostite pe aerodrom de Kim Ir Sen, Președintele Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene, la plecarea din Moscova.

Dragi tovarăși! Astăzi, în ziua plecării Delegației Guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene, permiteți-mi ca, în numele Delegației, și în numele poporului coreean, să exprim Guvernului Sovietic și întregului popor sovietic adânca recunoștință pentru primirea caldă și prietenească și pentru grija manifestată față de Delegația noastră în timpul vizitei la Moscova.

Delegația Guvernamentală a R.P.D. Coreene salută cu adâncă satisfacție tratativele care s'au încheiat între guvernele noastre, în cursul cărora a fost discutată problema dezvoltării și întăririi mai departe a relațiilor prietenești dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Democrată Coreeană, probleme legate de reglementarea pașnică în Coreea, precum și probleme referitoare la ajutorul economic acordat poporului coreean.

Fondurile acordate de Uniunea Sovietică poporului nostru vor fi folosite pentru refacerea și construirea unor obiective industriale din cele mai importante, care vor constitui baza economiei țării noastre, pentru refacerea și dezvoltarea agriculturii, precum și pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. In afară de aceasta, Uniunea Sovietică a amânat plățile datorate de Guvernul R.P.D. Coreene pentru toate creditele acordate anterior de Uniunea Sovietică și a acordat guvernului nostru condiții noi, mai favorabile, pentru amortizarea acestor credite, ceeace va ușura considerabil situația economică a țării noastre.

Rezultatele tratativelor care au avut loc la Moscova între Guvernele R. P. D. Coreene și Uniunii Sovietice constitue o dovadă că Uniunea Sovietică este nu numai eliberatoarea poporului nostru, ci și un adevărat prieten al său. Rezultatele tratativelor vor contribui și mai mult la întărirea continuă a relațiilor frățești de prietenie dintre popoarele coreean și sovietic, vor contribui la cauza reglementării pașnice în Coreea, la asigurarea păcii și securității în Asia și în întreaga lume.

In cursul șederii sale în Uniunea Sovietică, Delegația noastră a luat cunoștință de grandioasa operă de construcție din Moscova și a vizitat orașul-erou Stalingrad, refăcut după război, precum și canalul navigabil Volga-Don „V. I. Lenin", prima dintre marile construcții ale comunismului.

Marile realizări ale poporului sovietic ne însuflețesc și ne oferă experiență și cunoștințe prețioase în munca noastră de refacere postbelică. Poporul coreean știe prea bine că el a învins pe intervenționiști sub steagul solidarității internaționale și al prieteniei cu popoarele Chinei, țărilor de democrație populară și ale întregului lagăr al păcii, democrației și socialismului, în frunte cu popoarele marii Uniuni Sovietice, și că, numai sub acest steag, el va obține succese și victorie în noua sa luptă. Deaceea, el va păzi ca lumina ochilor solidaritatea și prietenia internațională.

Părăsind Moscova, Delegația Guvernamentală a R.P.D. Coreene își exprimă încă odată mulțumirea și recunoștința sinceră față de întregul popor sovietic și îi urează noi succese în opera lui nobilă de construire a comunismului în Uniunea Sovietică.

Trălască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele sovietic și coreean!

Trălească steagul invincibil al internaționalismului proletar!

Trălască marele popor sovietic!

Succesul deplin al marii greve din Italia

ROMA 26 (Agerpres). —

La 25 Septembrie a luat sfârșit greva generală de 24 de ore a oamenilor muncii din Italia. Biroul de presă al Confederației Generale a Muncii din Italia a dat publicității un comunicat în care se spune printre altele:

„Potrivit știrilor primite de Confederația Generală a Muncii din Italia, din toate colțurile țării, greva generală a oamenilor muncii din industrie, declarată de cele trei uniuni sindicale (Confederația Generală a Muncii, „Confederația italiană a sindicatelor oamenilor muncii" și „Uniunea italiană a muncii"), s'a desfășurat într'o atmosferă de mare avânt și s'a caracterizat printr'o adâncă unitate și înțelegere a oamenilor muncii. In numeroase orașe, în întreprinderile mari și mici nu a venit la lucru niciun muncitor. In timpul grevei salariaților din transportul urban nu s'a văzut pe străzile orașelor niciun automobil. In niciun oraș nu au apărut ziare. Cinematografele și teatrele au fost închise în tot cursul zilei iar în multe orașe și seara. Muncitorii și funcționarii au participat la grevă în proporție de aproape 100%".

In comunicat se spune în continuare că în centrele mari și în mii de localități din toate provinciile Italiei au avut loc meetinguri de massă. Secretariatul Confederației Generale a Muncii își exprimă satisfacția și mulțumește oamenilor muncii din industrie, membri ai tuturor sindicatelor, precum și oamenilor muncii din toate localitățile pentru participarea lor în mod solidar la greva care s'a desfășurat în condițiile unei desăvârșite discipline democratice și fără niciun incident.

Ziarul „Unita" a publicat o serie de știri care arată că în numeroase orașe participarea oamenilor muncii la grevă a avut un caracter nemaivăzut de larg. La Florența, Milano și Neapole nu au ieșit la lucru mii de muncitori care nu participaseră anterior la nicio luptă sindicală.

Partea coreeano-chineză a terminat repatrierea directă a prizonierilor de război

KAISUNG 26 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 25 Septembrie delegatul principal al părții coreeano-chineze în comisia militară pentru armistițiu, generalul-locotenent Li San Clo, l-a înștiințat în scris pe delegatul principal american din această comisie, Bryan, că toți prizonierii părții americane aflați sub controlul armatei populare coreene și al voluntarilor chinezi au fost, fie repatriați direct, fie predați comisiei neutre pentru aplicarea armistițiului.

„Adevăratele interese ale poporului american sunt pacea și prietenia între popoare"

Declarația celor 23 de prizonieri americani care au refuzat să fie repatriați

KAISUNG 26 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Cei 23 de prizonieri de război americani care au refuzat să fie repatriați au făcut o declarație la o conferință de presă ținută la Kaisung în ajunul predării lor comisiei de repatriere.

Iată textul declarației semnate de cei 23 de prizonieri de război americani:

Se vor face multe supoziții și mulți se vor întreba dece noi, americanii, nu vrem să ne întoarcem la casele noastre. Fiecare dintre noi are năzuințele sale personale, dar există și unele dorințe comune nouă tuturor. Înțelegem prea bine că facem un pas decisiv. De aceea, am luat această hotărâre numai după ce am chibzuit timp îndelungat. Fără îndoială că mulți ne întreabă dacă nu cumva am fost „înșelați" sau „constrânși". Politica armatei populare coreene și a voluntarilor chinezi pentru repatrierea completă a tuturor prizonierilor de război, în conformitate cu convenția dela Geneva, ne-a fost expusă foarte limpede de către cei care ne-au luat prizonieri.

Deși nu ne repatriem, noi rămânem americani. Noi iubim țara noastră și poporul nostru. De aceea, iubim și libertatea. Cea mai importantă preocupare a noastră este de a lupta nu numai pentru pace și libertatea noastră, ci și pentru libertatea poporului american și a tuturor popoarelor lumii. Din nefericire în actualele condiții din America, glasul acelora care vorbesc despre pace și libertate este înăbușit repede, în timp ce se dă toată libertatea și se face o deosebită publicitate acelora de teapa lui McCarthy, incendiatorilor de cărți și celor care cer „războiul preventiv". Noi nu vrem să dăm guvernului american posibilitatea de a reduce la tăcere și glasul nostru.

Am citit declarația lui Mark Clark, care a spus că „dacă ar putea sta de vorbă cu noi ne-ar reaminti despre tradițiile americane de libertate pentru care am luptat înainte de a fi luați prizonieri". El a mai spus că nu poate admite că „există americani care refuză să se întoarcă acasă". Mark Clark nu are dreptul să ne amintească despre tradițiile noastre. Asasinarea soților Rosenberg, linșarea legală a lui Willie McGhee și a multor altor negri, întâmplate de când am fost făcuți prizonieri, — faptele acestea alcătuesc răspunsul pe care îl putem da lui Clark.

Ni s'a vorbit destul despre „libertate".

Am fost crescuți în condițiile modului de viață american. Fiecare dintre noi are experiența sa personală. Am văzut multe de când am părăsit Statele Unite: ocupația Japoniei și ceeace a însemnat ea pentru poporul japonez, războiul „împotriva comunismului" în Coreea și câte jertfe și suferințe a provocat el poporului coreean.

Cei mai mulți dintre noi am fost îngroziți când am fost trimiși în Coreea „pentru a salva America de comuniști". Nici nu știam ce înseamnă comunismul și cum amenință el America. Când am ajuns în Coreea ni s'a spus că vom fi torturați și omoriți dacă vom fi luați prizonieri. Când am fost capturați și trați ca prieteni și nu ca prizonieri, mulți dintre noi s'au gândit la început că totul este numai „propagandă". Dar acum, ne-am convins că există o societate, în care vorbele nu se deosebesc de fapte, o societate în care există libertate de gândire. In „modul de viață american" ni se țin discursuri pompoase despre pace și libertate, dar în realitate și una și alta sunt călcate în picioare.

In armata Statelor Unite ni se vorbește în permanență despre necesitatea de a lichida pe comuniști. Nu era un secret faptul că trebue să fim gata să luptăm împotriva Uniunii Sovietice, a R P. Chineze și a țărilor de democrație populară. Dar în lagărele de prizonieri de război nimeni nu ne-a dat a înțelege că comuniștii vor ataca pe americani sau oricare alt popor. Și nimeni nu a pronunțat un cuvânt de ură sau de propagandă de război.

Noi știm că adepții lui McCarthy și alți politicieni fasciști vor spune că suntem „trădători". Și mulți oameni induși în eroare îi vor crede. Știm că adevărații trădători sunt acei care încearcă să împingă poporul american într'un nou război, pe care acesta nu-l vrea. Știm că poziția noastră împotriva politicii de război agresive americane corespunde pe de-antregul adevăratelor năzuințe ale poporului american.

Declarăm lumii întregi că adevăratele interese ale poporului american sunt pacea și prietenia între popoare, că numai oamenii ca Mark Clark au încercat să prezinte dorințele lor drept acelea ale americanilor. După cum am arătat, noi ne iubim țara și într'o zi ne vom reîntoarce acasă. Aceasta se va întâmpla în ziua în care în S.U.A. va triumfa libertatea. Suntem siguri că atunci poporul american ne va primi cu brațele deschise.

Urmează semnăturile celor 23 de prizonieri americani: Clarence C. Adams; Howard G. Adams; Claude J Batchelor Albert C. Belsomme Otheo G. Bell, Richard G. Gordon, William A. Commert, Edward S. Diskenson și alții.

Trupele franceze suferă înfrângeri în Vietnam

PARIS 26 (Agenpres). —

Agențiile de presă occidentale fac mare zarvă în legătură cu așanumita ofensivă a trupelor colonialiste franceze în delta Fluviului Roșu „pentru lichidarea forțelor Vietmin" din Nordul Vietnamului.

Această „ofensivă" face parte din acțiunile spectaculoase ale generalului Navarre, comandantul-șef al forțelor colonialiste franceze din Indochina, prin care acesta încearcă să-și dovedească zelul față de stăpânii săi americani, care cer intensificarea războiului din Vietnam.

Agenția Associated Press anunță că „un purtător de cuvânt al comandamentului francez a declarat că generalul Navarre acordă o importanță specială bătăliei în curs și a aruncat în luptă împotriva partizanilor cele mai bune unități ale sale sprijinite de forțele navale". In ciuda acestei „ofensive", trupele colonialiste franceze nu au obținut rezultate, ceeace nemulțumește pe stăpânii lor americani. Agenția Associated Press recunoaște că „pierderile franceze au fost considerabile în cursul ultimelor 48 de ore, în ciuda folosirii masive a artileriei... Vietminul (așa numește agenția forțele armatei populare) a făcut uz cu îndemânare de plantațiile de orez și terenurile naturale".

Referindu-se la mobilitatea și capacitatea de manevră a unităților armatei populare vietnameze, agenția precizează că purtătorii de cuvânt ai comandamentului francez au rămas surprinși de faptul că unele batalioane ale Vietminului care apără localitatea Hungyen s'au strecurat în cursul nopții în liniile franceze.

După cum au anunțat comunicatele oficiale, până în prezent trupele colonialiste franceze suferă înfrângeri în încercarea lor de a cuceri fortăreața Hungyen, important punct strategic în delta Fluviului Roșu.

Funeraliile lui Goncighiin Bumațende

ULAN BATOR 26 (Agenpres). — TASS transmite:

La 25 Septembrie poporul mongol a condus pe ultimul său drum pe unul din cei mai vechi conducători ai Partidului Popular Revoluționar Mongol (P.P.R.M.), președintele Prezidiului Marelui Hural Popular al R. P. Mongole, Goncighiin Bumațende.

Dimineața s'a permis accesul în sala de ședințe a Marelui Hural Popular unde era așezat sicriul cu corpul neînsuflețit al lui Bumațende.

La fiecare 5 minute s'a schimbat garda de onoare în cara se succedau reprezentanți ai organizațiilor de partid, de stat și obștești.

După aceea corteginl funebru, format din zeci de mii de persoane, s'a îndreptat spre cimitir unde a avut loc un meeting de doliu la care a luat cuvântul Damba, secretar al C.C. al P.P.R.M.

—o—

Acord militar între S. U. A. și Spania

MADRID 26 (Agerpres).

Agenția Associated Press anunță că la 26 Septembrie, după tratative care durează de peste doi ani, a fost semnat la Madrid acordul militar dintre Statele Unite și Spania franchistă. Prin acest acord, guvernul franchist va pune la dispoziția Statelor Unite baze aeriene și maritime militare din Spania și Marocul spaniol. La bazele aeriene, care vor fi modernizate pentru a putea fi folosite de bombardierele americane, vor fi staționate unități militare americane. In afară de aceasta, flota a 6-a americană, care se află în Marea Mediterană, va putea folosi porturile spaniole.

In schimb, Spania franchistă va primi un „ajutor" militar și economic de 215.400.000 dolari, care va servi însă tot pentru modernizarea șoselelor, căilor ferate și liniilor de telecomunicații de importanță militară. Acordul prevede deasemenea livrări de armament și utilaj nou pentru întreprinderile din Spania, care fabrică materiale de război.

—o—

Tineretul studios din Japonia este împiedicat să voteze

SANHAI 26 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio din Tokio, zilele acestea autoritățile au luat o hotărâre potrivit căreia studenții nu au voie să voteze în alegeri la locul lor de studiu, ci la domiciliul dinainte de înscrierea în universități. Această hotărâre, care urmărește de fapt limitarea dreptului de vot al tineretului studios, a primit o ripostă hotărâtă din partea studenților.

La Tokio a avut loc un meeting de massă al studenților din capitală la care participanții au adoptat o rezoluție de protest. După meeting a avut loc o demonstrație.

După cum arată postul de radio japonez, din cauza meetingurilor studențești, poliția a fost pusă în stare de alarmă.

—o—

PE SCURT

● Secretariatul Federației Democrate Internaționale a Femeilor a dat publicității o declarație în care se arată că „în numele a 140 milioane de femei din 66 de țări, Federația Democrată Internațională a Femeilor sprijină întrutotul rezoluția Biroului Consiliului Mondial al Păcii cu privire la campania începută la 20 Iunie pentru a cheama popoarele să ceară guvernelor lor să ducă tratative și să cadă de acord între ele".

● In cadrul unei adunări generale extraordinare a sindicatului feroviarilor britanici, care numără 384.000 de membri, comitetul executiv al sindicatului a prezentat o rezoluție cerând ca Congresul sindicatelor britanice să facă uz de toată influența sa pentru a se organiza o întâlnire între reprezentanții Uniunii internaționale a sindicatelor libere și ai Federației Sindicale Mondiale, care să discute problema colaborării între cele două organizații internaționale.

● In curând senatul S.U.A. va examina un nou proiect de lege antimuncitorească, care poartă numele autorului lui, senatorul Butler. Proiectul prevede extinderea faimoasei legi a lui McCarran și asupra sindicatelor, acestea urmând a fi puse sub autoritatea așanumitului „Oficiu pentru cercetarea activității subversive".

● Corespondentul din Tokio al agenției Reuter relatează că la 25 Septembrie asupra Japoniei s'a abătut unul dintre cele mai puternice taifunuri din câte cunoaște istoria sa.

Potrivit datelor oficiale date publicității la 26 Septembrie, sunt 355 de victime, dintre care 108 morți.

Poliția din Tokio a anunțat că legăturile cu Japonia de Sud sunt întrerupte. Au fost distruse liniile telefonice, precum și comunicațiile pe căile ferate și șosele. Taifunul a pricinuit distrugeri serioase în orașul Tokio.

● Inalții comisari ai puterilor occidentale au dat publicității trei dispoziții al căror scop este de fapt eliberarea neîntârziata a tuturor celor 450 criminali de război, care se mai află în închisorile Landsberg, Werl și Wittlich din Germania occidentală.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Național „I. L. Caragiale" (Studio): Viață nouă; Național „I. L. Caragiale" (Comedia): O scrisoare pierdută; Teatrul de Stat de Operetă: Casa cu trei fete (ora 10.30), N'a fost nuntă mai frumoasă (seara); Municipal: Oameni de azi; Tineretului: Un flăcău din orașul nostru (ora 10 dim.), Inșir'te mărgărite (seara); Armatei (G'ral Magheru): Cazul Beinet (matineu și seara); Teatrul C.F.R. (Giulești): Chirița în provincie, Piatra din casă (ora 10 dim.), Vara furtunoasă (seara); Teatrul Evreesc de Stat: Cu cântec pe buze (matineu și seara)

CINEMATOGRAFE: Patria: Atacere importantă; Republica: Neecha Nagar (Orașul de jos): București, Grădina „Progresul": Barbarii; Timpuri Noi Africa: I. C. Frimu: Nu-i pace sub măslini; Elena Pavel: Tinerețea lui Chopin, 8 Mai: Insula misterelor; Lumina: Curajosul Gaici, Noapte de Ajun; Victoria, 1 Mai: Arena celor curajoși; Gh. Doja: Keto și Kote, Alex. Popov: Zile și nopți; 8 Martie: Viața în citadelă; Vasile Roaită: Tractoriștii; Cultural: Profesorul de dans; Grivița: Destinul unor femei; Constantin David: Tricoul galben; 7 Noembrie: Impăratul britanului (seria II-a); Alex. Sahia, 23 August: Vacanță cu Andel; Flacăra: Ultima cursă; T. Vladimirescu: Sub jug; Arta: Aventură la castel; Popular: Maximca; Miorița: Întoarcerea lui Vasili Borțnicov; Moșilor: Prieteni nedespărțiți; Donca Simo: Scufițul și cenușăreasa; Ilie Pintilie: Curcubeul; Volga: Mareșalul Cuturov; Libertății: Dragoste și ură; Rahova: Tata în vacanță; N. Pălcescu: Când înfloresc câmpiile, Olga Bancic: Canalul Volga-Don; Unirea: Călătorii veseli, Valdun, Prietenul și tovarășii.

Congresul celor ce se tem de pace

Zilele trecute s'a ținut în Statele Unite un congres de un sol specific „democrației" dolarizate de peste ocean: congresul bancherilor americani. Lucrările acestui congres au fost deosebit de revelatoare. Ele pot contribui din plin la orientarea celor care nutresc încă îndoieli cât de mici în legătură cu atitudinea cercurilor guvernante din S.U.A. și a comanditarilor lor, miliardarii americani, față de problemele situației internaționale, față de șansele destinderii internaționale și ale păcii. După cum reiese din știrile transmise de agențiile de presă occidentale, nota dominantă a congresului a constituit-o neliniștea și îngrijorarea miliardarilor americani față de perspectivele „scăderii prosperității" trusturilor capitaliste. Aceasta, ca urmare a semnelor de destindere în încordarea internațională apărute în ultimul timp, în urma inițiativelor de pace ale Uniunii Sovietice și ale altor țări democratice.

Este știut că cercurile agresive din S.U.A. se tem că dacă evenimentele vor evolua spre destindere și pace, așa cum s'a creat perspectiva îndeosebi în urma încheierii armistițiului din Coreea, ele vor fi nevoite să restrângă goana înarmărilor care aduce profituri uriașe fabricanților de armament și creează în mod artificial o activitate pentru industrie.

Sunt semnificative în această privință cele relatate într'un articol intitulat „Sfârșitul prosperității", publicat recent în revista britanică „The New Statesman and Nation". Referindu-se la „Scăderea vertiginoasă a acțiunilor Wall Street-ului" la bursă, revista arată că „acest fapt a fost interpretat ca un semn de apropiată zguduire în economia S.U.A." și că probabil el se datorește „fricii de pace a marilor investitori", — adică a miliardarilor. Subliniind că programul de înarmări „a asigurat o mare parte din forța motrice a prosperității" revista britanică conchide că „guvernul (american — N. R.) ar putea fi în curând silit să facă ceva pentru a preîntâmpina o curbă descendentă a prosperității" marilor magnați.

Congresul bancherilor americani — onorat nu întâmplător cu prezența și discursurile unor personalități din guvernul S.U.A. în frunte cu președintele Eisenhower — a reflectat cât se poate de bine situația relatată de revista britanică. Aceasta a reieșit îndeosebi din cuvântarea rostită de ministrul de finanțe al S.U.A., George Humphrey.

Referindu-se la „perspectivele actuale" ale economiei americane, vorbitorul a amintit și el despre „înregistrarea unui declin la bursa de valori", arătând că acest lucru „a fost anunțat de unii ca un semn sigur de dezastru". „Nu, a spus el — eu nu pot crede că lucrurile stau astfel". In continuare, întreaga cuvântare a ministrului de finanțe american a reflectat intenția de a dovedi patronilor de trusturi că guvernul S.U.A. va face tot ce-i va sta în putință ca marile profituri dobândite de pe urma comenzilor militare să nu sufere. „La un dezastru — a spus el — ne putem aștepta numai atunci când ziua alocărilor și a primirii de comenzi va fi trecut"; și mai departe — „pot să vă asigur că guvernul american se consacră menținerii unui nivel ridicat de producție... și că va urma o politică în vederea promovării acestui țel". Aplauze entuziaste ale asistenței au salutat aceste cuvinte.

Ca să fie și mai explicit, Humphrey după ce a reluat vechiul cântec al acelora care se tem de pace subliniind „posibilitatea foarte reală a unui atac neașteptat" asupra S.U.A., a declarat: „In consecință, guvernul nu poate reduce decât foarte încet cheltuielile militare". Cu alte cuvinte — „domnilor bancheri, fiți liniștiți, goana înarmărilor nu va înceta, profiturile voastre nu vor suferi".

Congresul bancherilor americani a arătat încăodată adevărata față a cercurilor agresive din S.U.A. care se opun oricăror măsuri și propuneri îndreptate spre înlăturarea primejdiei unui nou război mondial și spre destinderea încordării în relațiile internaționale.

NOTE

Ziarul reacționar „La libre Belgique" despre creșterea stării de spirit antiamericane în Japonia

Japonia este fără îndoială una dintre țările care joacă un rol deosebit de important în planurile expansioniste și războinice ale cercurilor agresive din S.U.A. In socotelile Washingtonului, Japonia trebue să îndeplinească în Asia rolul de bază militară și furnizoare de carne de tun de prima mână, rol similar cu acela încredințat Germaniei occidentale în Europa.

Japonia este însă totodată una dintre țările în care starea de spirit antiamericană și ostilitatea maselor populare față de orice noi aventuri războinice cresc cel mai repede. In această privință apar în ultima vreme în presa reacționară din Apus numeroase mărturisiri și semnale de alarmă.

Un articol semnificativ din acest punct de vedere a fost publicat în numărul din 12 Septembrie a.c. al ziarului reacționar „La libre Belgique", care apare la Bruxelles. Autorul, un anume M. I. Cory, semnalează cu nemulțumire faptul că „sub influența înfrângerii (din cel de al doilea război mondial—N.R.) majoritatea japonezilor se lasă convinși că participarea la războiul nu rentează". In consecință — spune Cory — astăzi, „japonezii doresc fierbinte să rămână neutri în cazul unui conflict între U.R.S.S. și Statele Unite".

Drept urmare planurile americane de remilitarizare a Japoniei întâmpină o ostilitate crescândă din partea poporului japonez. „Independent de tratatele și angajamentele oficiale — scrie autorul — această stare de spirit (dorința de pace — N.R.) e larg răspândită în Japonia, ceeace face dificilă reînarmarea ei, în ciuda dorințelor Washingtonului". In legătură cu aceasta, autorul articolului vorbește despre dorința japonezilor „de a vedea trupele americane părăsind țara, abandonând acolo bazele aeriene și navale. Pentrucă... prezența lor (a americanilor — N R.) va atrage cu siguranță țara într'un război", amintind că, „în urma anchetei făcute de marele cotidian „Asahi Shimbun" în Iunie, aproape 50% dintre japonezi doresc plecarea imediată a trupelor americane". Desigur că aceasta nu arată încă realitatea întreagă.

„Acest argument simplu (că prezența americanilor înseamnă război — N.R.) are efect — continuă autorul articolului. Lozinca: „Americani cărați-vă acasă" este pe buzele a sute de mii de oameni. Deși împăratul și personalitățile cele mai de vază, cum ar fi primul ministru Ioșida, sunt americanofili, Washingtonul este îngrijorat de valul de antipatie împotriva armatei S.U.A., care se ridică în Japonia".

După cum reese din articolul publicat în ziarul belgian, resentimentul populației față de ocupanții americani este atât de puternic, încât guvernul reacționar Ioșida, care și-a luat grele angajamente de ordin militar și politic față de Statele Unite, n'a îndrăznit să le dea în întregime publicității. „Guvernul din Tokio... — arată ziarul — n'a informat niciodată opinia publică despre angajamentele luate de Japonia față de S.U.A... Cabinetul lui Ioșida, scrie ziarul, are destule dificultăți pe plan parlamentar ca să mai doarească să riște de a merge împotriva curentului".

Autorul se ferește să arate că acest val de antipatie este alimentat zilnic de însești trupele americane de ocupație prin atitudinea lor arogantă, grosolană și brutală față de populația japoneză. El preferă să scrie că „această antipatie se manifestă prin incidente provocate de civilii japonezi, care se agață de militarii americani". In realitate situația este însă inversă și despre aceasta vorbesc în mod elocvent cele 3000 crime comise de militarii americani în intervalul Aprilie 1952—Aprilie 1953, câte 8-9 crime pe zi, împotriva civililor japonezi. Este drept însă că riposta civililor japonezi se lasă din ce în ce mai puțin așteptată față de gangsterii americani îmbrăcați în uniforme. Rezistența tot mai fermă a japonezilor față de ocupanții americani se manifestă totodată — cum arată autorul articolului din „La libre Belgique" — printr'o opoziție pasivă dar tenace a populației care se străduește să facă imposibilă construirea de noi baze aeriene, de terenuri de instrucție sau de posturi radar. Așa a fost cazul la Oșima, la Utinada și la muntele Asama și Mygoi".

După cum se știe, în toate aceste localități populația a opus o rezistență dârză ocupanților americani, care vroiau să ridice construcții militare.

„O altă greutate pe care S.U.A. o întâmpină în Japonia — scrie în continuare ziarul reacționar belgian — este dorința tot mai puternică (a japonezilor — N.R.) de a-și dezvolta comerțul cu blocul răsăritean". Autorul se referă la unele acorduri comerciale deja încheiate de Japonia cu U.R.S.S și R.D. Germană. „Totuși, scrie el, China este aceea care, din punct de vedere economic, exercită cea mai mare atracție asupra Japoniei. Industrializarea uriașei „Republici galbene" apare japonezilor ca o ocazie unică de a-i vinde mari cantități de echipament industrial și de diferite alte mărfuri".

Cu multă mâhnire și cîudă vorbește autorul articolului despre creșterea mișcării muncitorești și democratice în Japonia. Sentimentele lui față de această mișcare îl fac să o împroaște cu o serie de calomnii grosolane. El nu poate să ascundă însă forța și popularitatea crescândă a partidului comunist care, după cum recunoaște el, „a câștigat mult teren în Japonia". Aceasta se poate vedea nu numai în dublarea numărului de membri ai partidului, în cursul ultimului an, dar și în sporirea influenței comuniștilor în sindicate. Sub influența acestora, declară autorul, Sohyo (cea mai mare centrală sindicală din țară) „a respins într'o sesiune recentă ideia unei atitudini neutre, recomandate de socialiștii de stânga, și a cerut retragerea forțelor armate americane", încetarea politicii de subordonare față de S.U.A., sprijinirea inițiativelor de destindere internațională și pace.

Creșterea stării de spirit antiamericane, pe deoparte, și a mișcării democratice pentru pace și colaborare internațională, pe de altă parte îi dă temei ziaristului reacționar belgian să-și încheie articolul cu aceste cuvinte: „In momentul de față, sentimentele japonezilor produc multe necazuri conducătorilor politici și militari ai Statelor Unite".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scânteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.30, 7.61.40

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. STALIN".